

ประวัติการรับราชการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรง บ้องพาค

การศึกษา :

ประจักษ์ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์

จาก โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล จังหวัดอุดรธานี

ประจักษ์ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (สาขาอาชีพ)

จาก วิทยาลัยเกษตรกรรมแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.เกษตรกรรม) จาก วิทยาลัยเกษตรกรรมแม่โจ้

จังหวัดเชียงใหม่

ปริญญาตรี ทบ.บ.(พืชสวนประดับ) จาก สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่

ปริญญาโท วท.ม.(เกษตรศาสตร์-พืชสวน) จาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ชีวิตครอบครัว

คู่สมรส คุณวาสนา บ้องพาค

ตำแหน่ง รักษาการผู้อำนวยการสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยแม่โจ้

มีบุตร 1 คน คือ อาจารย์กุลจิรา บ้องพาค

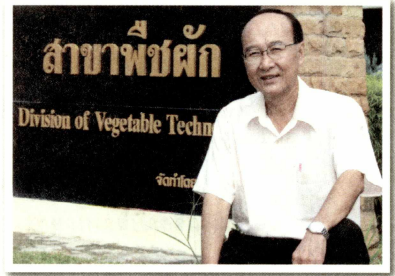
อาจารย์ประจำ กลุ่มวิชาภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

บรรจุเข้ารับราชการ :

19 พฤษภาคม 2524 ตำแหน่งนักวิชาการเกษตร 3 ระดับ 3 ฝ่ายวางแผนพันธุ์พืชและสัตว์
สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร

ตำแหน่งทางราชการ :

- 2525-2528 แต่งตั้งเป็นหัวหน้าฝ่ายวางแผนพันธุ์พืชและสัตว์ สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
- 1 ตุลาคม 2536 ตำแหน่งอาจารย์ ระดับ 6 ภาควิชาพืชสวน คณะผลิตกรรมการเกษตร
- 23 สิงหาคม 2537 - 9 เมษายน 2542 แต่งตั้งเป็นหัวหน้าสาขาพืชผัก ภาควิชาพืชสวน คณะผลิตกรรมการเกษตร

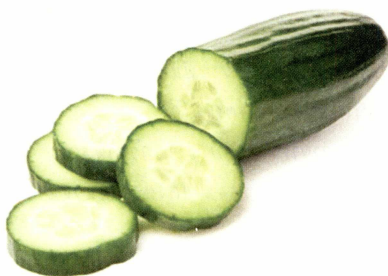

- 27 ตุลาคม 2544 แต่งตั้งเป็นผู้รักษาการแทนหัวหน้าสาขาพืชผัก ภาควิชาพืชสวน ในกรณีที่หัวหน้าสาขาพืชผัก ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ลำดับที่ 1
- 1 ตุลาคม 2545 แต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหมอกจำเริญ อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่
- 26 เมษายน 2548 ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 ภาควิชาพืชสวน คณะผลิตกรรมการเกษตร
- 23 เมษายน 2549 แต่งตั้งเป็นหัวหน้าสาขาพืชผัก ภาควิชาพืชสวน คณะผลิตกรรมการเกษตร
- 2 มิถุนายน 2551 แต่งตั้งเป็นผู้รักษาการแทนหัวหน้าภาควิชาพืชสวน คณะผลิตกรรมการเกษตร ในกรณีที่หัวหน้าภาควิชาฯ ไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ลำดับที่ 2
- 1 ตุลาคม 2552 เกษียณอายุราชการก่อนกำหนด ตามมาตรการปรับปรุงอัตราค่าจ้างกำลังของส่วนราชการ : กรณีที่ 4 (โครงการเกษียณอายุก่อนกำหนด ปีงบประมาณ พ.ศ.2553)

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ได้รับ :

5 ธันวาคม 2529	จัตุรถาภรณ์ช้างเผือก (จ.ช.)
5 ธันวาคม 2532	จัตุรถาภรณ์ช้างเผือก (ช.ช.)
5 ธันวาคม 2537	จัตุรถาภรณ์ช้างเผือก (ต.ช.)
5 ธันวาคม 2539	ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย (ท.ม.)
5 ธันวาคม 2543	ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย (ท.ช.)
5 ธันวาคม 2549	เนตรัยจักรพรรดิมาลา (ร.จ.พ.)

รวมรับราชการรวมเวลาทั้งสิ้น 28 ปี 6 เดือน 21 วัน

ความทรงจำที่งดงาม

ผมเป็นคนโชคดีย่างมากที่ได้มาอยู่สาขาพืชผัก ได้มีโอกาสทำงานร่วมกับคณาจารย์ที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางคอยสอนคอยแนะนำ ให้ความรู้ เปิดโลกของผักมากขึ้น ยังได้เพื่อนร่วมงานที่คอยช่วยเหลือ สนับสนุนกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติเป็นงานประจำ ทั้งยังได้รู้จักสนิทสนมกับทีมงานคนรู้ใจอีกจำนวนมาก ที่สำคัญยังได้มีโอกาสเข้าอยู่ในเครือข่ายที่ทำงานเกี่ยวข้องกับพืชผักทั้งบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการอีกจำนวนมาก ที่ได้เข้ามาช่วยให้บรรยากาการเรียนการสอนสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น นอกจากนี้ที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตของผมคือ เหล่านักศึกษาพืชผักหลายต่อหลายรุ่นที่เข้ามามีส่วนร่วมช่วยงานวิจัย พร้อมกับส่งเสริมบรรยากาการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์การศึกษาเฉพาะทาง ซึ่งในเวลาต่อมาบุคคลเหล่านี้ได้เสนอตัวเข้ามาสนับสนุนกิจกรรมของสาขาของมหาวิทยาลัยในฐานะศิษย์เก่า รุ่นต่อรุ่น หมุนเวียนตามระยะเวลาที่ผ่านไปอย่างช้า ๆ จนกระทั่งบัดนี้ ครบเวลายาวนาน 16 ปี ที่ผมได้เข้ามาเป็นสมาชิกคนหนึ่งของที่นี่

ระยะเวลาที่ผ่านมาผมได้นับที่ภาพของคณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา และศิษย์เก่าที่เพียรสร้างพัฒนาการแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ นักศึกษารุ่นแล้วรุ่นเล่าที่เข้ามาให้คณาจารย์ตกแต่งให้รู้จัก รู้จริง รู้ปฏิบัติ ให้เข้มแข็ง พร้อมทั้งจะออกสู่โลกกว้างในแบบอย่างของคนสูงส่ง เป็นความภูมิใจของผมที่ได้มีส่วนร่วมปรับแต่ง พัฒนาคนให้มีร่างกายและจิตใจพร้อมด้วยสติปัญญา มีคุณธรรม มีความสามารถที่จะครองชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ภาพต่าง ๆ ที่บันทึกไว้นี้มีจำนวนมากที่ถูกจัดเรียงซ้อนกันอยู่ในความทรงจำ บางภาพยังคงชัดเจนแม้ว่าจะผ่านพ้นไปนานแล้ว และบางภาพอาจกลางเลือนไปบ้างตามกาลเวลา แต่ความโดดเด่นของนักศึกษาพืชผักยังคงอยู่ ชอนำเสนอภาพต่อภาพเป็นลำดับดังนี้

สาขาพืชผักได้ร่วมกับมหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมที่มีบริษัทเอกชนที่มีเครือข่ายเกี่ยวข้องกับงานด้านพืชผัก ทั้งการผลิต การปรับปรุงพันธุ์ การผลิตเมล็ดพันธุ์ ทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรมเหล่านี้เกิดขึ้น จะได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งไม่เกี่ยงงอน ทั้งการจัดเตรียมงาน การจัดเตรียมพื้นที่ ทุกคนจะทุ่มเทเข้ามามีส่วนร่วม เนรมิตความงามของสถานที่ เปลี่ยนสภาพเป็นแปลงสาธิตที่สวยงามโดดเด่น รองรับความชื่นชมจากเกษตรกร รวมทั้งแขกที่เข้ามาเยือนยังช่วยกันต้อนรับแขก คอยอธิบาย คอยตอบคำถาม จัดแบ่งกำลังคนช่วยทำงานกับชาวเลี้ยงกัน เต็มพลังให้พร้อมลุยงานต่อ

จากแรงสนับสนุนของส่วนเอกชนที่เป็นเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับพืชผัก บวกเข้ากับพลังบริสุทธิ์ของเหล่าคนสูงส่ง เราจะได้รับคำชมจากผู้มาเยือน รวมทั้งจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยมาโดยตลอด

ในส่วนของความร่วมมือจากศิษย์เก่า เมื่อมีกิจกรรมใด ๆ ที่จะเกิดขึ้น ตัวแทนของแต่ละรุ่นจะเข้าร่วมประชุม ทำหน้าที่ผู้ประสานงานได้รวดเร็ว แม่นยำ และเต็มอกเต็มใจ ความชัดเจนของภาพนี่ยืนยันได้จากงานฉลองพืชผัก 20 ปี, 25 ปี จนมาถึง พืชผัก 30 ปี ที่เพิ่งผ่านพ้นไปเมื่อปี 2550 พร้อมกับการร่วมแสดงมุติศานาใจแด่ รองศาสตราจารย์พนธ์ ไชยมงคล ผู้ก่อตั้ง

สาขาพืชผัก เป็นความสุขใจของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน เมื่อมีการร้องขอจากสาขาที่ยากให้พี่ๆ ได้พบปะ ให้ความรู้ ให้ประสบการณ์ถ่ายทอดแก่น้องๆ พี่เหล่านี้ ไม่เคยรังเกียจหรือปฏิเสธ หากแต่พร้อมใจกันปฏิบัติกิจกรรมที่ก่อเกิดประโยชน์อย่างมากมาย

ความมั่นใจแก่ผู้คน อยู่ในใจของนักศึกษาของเราทุกคน ความพร้อมที่จะเสนอตัวช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อมีโอกาส คำถามที่ติดปากคือ “จะให้ช่วยอะไร” บางครั้งผมกำลังเดินอยู่หน้าคณะผลิตฯ มีเสียงจอร์จพร้อมกันเสนอว่า “อาจารย์จะไปไหน? ผมจะไปส่ง” หรือแม้กระทั่งกินข้าว กินขนมกันที่หน้าสาขา เมื่อเห็นหน้าจอร์จรีบชวนให้กินด้วยกัน อยากให้สังคมที่พวกเขาเหล่านี้ไปอยู่ในวันข้างหน้าได้รับน้ำใจที่ดีงามและเสริมสร้างสังคมให้สมบูรณ์แบบต่อไป บางครั้งอดคิดไม่ได้ว่าที่เขาเป็นอย่างนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะมาจากครอบครัวการสั่งสอน ผูกอบรมพื้นฐานมาดี เมื่อมาอยู่กับเราจึงแสดงออกได้ดี เหมาะสมต่อกาลเทศะ

สิ่งที่หล่อหลอมให้เป็นผู้รักงาน ฐาน เราจะเห็นได้จากภาพของเหล่านักศึกษาของปฏิบัติงานในแปลงด้วยใบหน้าที่เป็นยิ้ม มีความสุขที่ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ดูเป็นผู้มีความสุขจากการได้ทำงานที่ตัวเองรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังเห็นภาพของการลำเลียงผักสดจากแปลงส่งถึงที่แก่ผู้สั่งผักอย่างเต็มใจ เราไม่ได้มองว่าเป็นการถูกบังคับให้กระทำ แต่เกิดจากใจที่อยากกระทำมากกว่า

ในช่วงแรกที่ผมเข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ของสาขา ผมได้รับการสนับสนุนจากอาจารย์ในแม่โจ้ ท่านอาจารย์สมพร ยกตรี มอบพันธุ์ไม้ยืนต้นหลากหลายชนิดเพื่อจัดปลูกรอบบริเวณเพิ่มเติมจากที่รองศาสตราจารย์พนธ์ ไชยมงคล อาจารย์กิตติพงษ์ ไตรฤกุล อาจารย์ปราโมทย์ ขลิบเงิน และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสิทธิ์ นีร์ ได้จัดปลูกไปแล้ว มีนักศึกษาพืชผักหลายรุ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมปลูกไม้ยืนต้น เช่น พยุง พะยอม รวมทั้งต้นไม้จากกรมป่าไม้หลายชนิดลงรอบๆ บริเวณสาขาหลายปีผ่านไป ไม้ยืนต้นเหล่านี้เติบโตให้ทรงพุ่มและร่มเงา ติดดอกออกผล ผู้ปลูกคือนักศึกษาซึ่งก็คือศิษย์เก่าในปัจจุบันที่ยังคงจำต้นไม้ที่ตัวเองได้มีส่วนร่วม เพิ่มความเขียวขจีสวยงามตามเมื่อเวลาให้ดอกให้ผล ต้นไม้เหล่านี้มีบางส่วนที่ทางมหาวิทยาลัยได้ขุดย้ายไปปลูกที่บริเวณอื่น แต่ส่วนใหญ่มัคงอยู่ที่จุดเดิมที่ผู้ปลูกจะได้ชื่นชมด้วยความภาคภูมิใจเมื่อเข้ามาแวะเยี่ยมแม่โจ้ ทั้งยังให้ผู้คนได้มองเห็นความงดงามไปอีกนานเท่านาน

ในช่วงท้ายนี้ ผมขอขอบคุณผู้บริหารมหาวิทยาลัยหลายคณะที่ผ่านมา คณาจารย์ บุคลากร เจ้าหน้าที่ของสาขาพืชผักทุกคน ที่ให้ความเมตตา มอบความรัก ความเข้าใจ ความเป็นมิตรที่มากด้วยน้ำใจ ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อหน้าที่การทำงานตลอดเวลาที่ผมเข้ามาอยู่ในสังคมนี้

“สำหรับศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน ผมยังคงอยากเห็นความร่วมมือร่วมใจ ช่วยกันปรุงแต่งให้สาขานี้ เป็นต้นแบบที่ดีทั้งด้านวิชาการและการเป็นคนสู้งานสืบไป”

ผมมั่นใจว่าที่สาขาพืชผักนี้ มีอาจารย์มีอาชีพเป็นองค์ประกอบหลัก มีความเข้าใจในกระบวนการสร้างและพัฒนาต้นกล้า คือศิษย์ปัจจุบัน ที่พร้อมจะเป็นต้นไม้ใหญ่ที่แข็งแรง เป็นที่พึ่งของสังคมไทยต่อไป

ด้วยรักและผูกพัน
ดาเกิง

ภาพแห่งความทรงจำที่ดงาม

แม่โจ้ 70 ปี, 2547

สวนผักสวน

มหกรรมแสดงพันธุ์แตงกวาและพริก

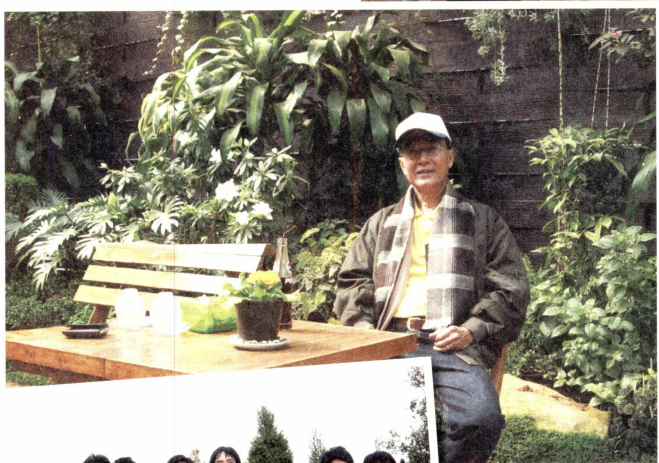

พืชผัก 30 ปี, 2550

งานเลี้ยงพัชผัก 30 ปี

พาชาวภูพาน ดูนานที่อ่างข่าง

เที่ยวอ่างข่าง

สุดงอดคนรู้ทัน

ที่โครงการพิเศษ สวนเกษตรเมืองจาง

แม่โจ้ 75 ปี, 2551

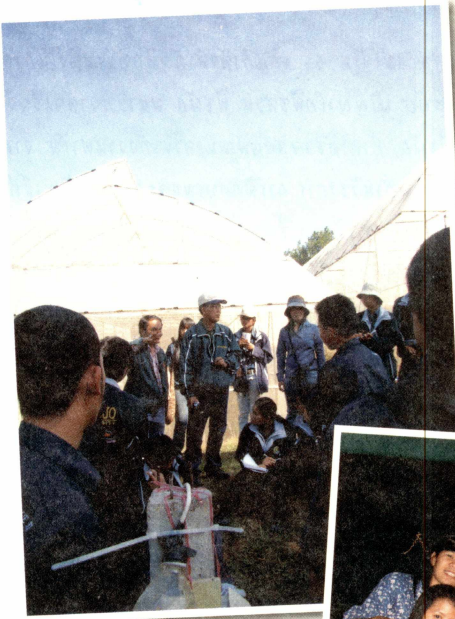
ชมแคนตาอูปหวานเจี๊ยะบ
อธิการบดีรับรองคุณภาพ

มะเขือขาวกรอบแม่ใจ
(อธิบงาให้เจ้าทองพันธุ์ฟ้ง)

ดูเส้นใยเนื้อ

Trip แผล่ลาใหม่

งานบางเฟื่อง

รอต่างรูปกับลูกศิษย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรงดา เก่ง บ้องพาค แม่ใจรุ่น 34 เป็นกำลังสำคัญอีกท่านหนึ่งในการพัฒนาสาขา
พืชผัก ท่านจบปริญญาตรีทางไม้ดอกไม้ประดับ ปริญญาโทพืชสวน พืชผัก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

16 ปี ที่ท่านผ่านมาประจำที่สาขาพืชผัก ท่านได้ช่วยสอนพัฒนาสาขาทั้งงานฟาร์ม งานเมล็ดพันธุ์
ทั้งเป็นสาขาที่ดังในด้านเมล็ด มีผู้ที่มาใช้บริการทั้งด้านวิชาการ การฝึกอบรมและการวางก้อนเมล็ดในโกเชตรกร
นำไปเปิดถุงวาง คัดการและการลงทุนด้านการบรรจุ การหึ่งฆ่าเชื้อและการต่อเชื้อเนื้อของเกษตรกรรายย่อย

งานฟาร์มท่านเอาใจใส่เป็นอย่างดีทำให้นักศึกษามีโอกาสได้ปรึกษา สอบถามปัญหาและได้รับความรู้
จากการปฏิบัติจริง

ท่านเป็นอาสาสมัครในมูลนิธิโครงการหลวง ดูแลเรื่องเมล็ดและเป็นผู้อำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรหลวง
หมอกจำ๊ม

ในโอกาสที่อาจารย์ดำรงดา เก่งพาค เกษิงเหนือราชการพวกเรารอคอยถึงท่านอยู่เสมอ หวังว่าท่าน
จะกลับมาเยี่ยมและให้ความรู้ชาวพืชผักรุ่นต่อไป

ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาในสากลโลก โดยเฉพาะพระธาตุดอยสุเทพ
และเจ้าแม่ แม่ใจ จงคุ้มครองอาจารย์และครอบครัวให้มีพลานามัยที่สมบูรณ์ มีจิตใจที่เข้มแข็ง มีความสุข
สวัสดิ์ ตลอดไป

รองศาสตราจารย์พนธ์ ไร่ขงมงคล

พี่ดำเกิง

เป็นคำที่ผมเรียกอาจารย์ดำเกิง บ้องพาล ทุกครั้งที่ได้พบกัน ผมได้ทำงานร่วมกันที่สาขาพืชผัก ท่านเป็นผู้ที่มีความสนใจตั้งใจ เป็นผู้ที่ระเบียบ วินัย ในการปกครอง พี่ดำเกิง ท่านยังมีสุขภาพแข็งแรง แต่ท่านต้องการพักผ่อนเพื่อดูแลสุขภาพของตนเอง ผมขอแสดงความคิดถึง และจะจดจำในสิ่งที่ดีที่ผมได้มีโอกาสทำงานร่วมกันที่สาขาพืชผัก ท่านสร้างผลงานฝากไว้กับสาขาพืชผัก หลายเรื่อง ความดีที่ท่านได้ทำไว้ นับว่าเป็นอาจารย์ตัวอย่างที่ดีให้กับผม น้องๆ และลูกศิษย์ทุกคน
ขออวยพรให้พี่ยังมีสุขภาพที่สมบูรณ์ แข็งแรงตลอดไปครับ

ด้วงความเคารพรัก

สถิตย์ วิมล

แม่ใจ 36

แต่..... อาจารย์ดำเกิง บ้องพาค

อ.ดำเกิง เข้ามาเรียนที่แม่โจ้รุ่นก่อนผม 2 ปี ทำให้เรารู้จักกัน และสนิทสนมกันดี จนกระทั่งได้เข้ามาทำงานในรั้วแม่โจ้ด้วยกัน เริ่มแรกท่านทำงานที่สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร และมาช่วยสอน (อาจารย์พิเศษ) ที่สาขาพืชผัก จนกระทั่งปี พ.ศ. 2536 ท่านก็ย้ายเข้ามาเป็นอาจารย์ที่สาขาพืชผัก ตลอดเวลาที่ทำงานด้วยกัน ผมเห็นว่าท่านเป็นคนจริงจังคนหนึ่ง มีหลักการในการทำงานดี มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่นเสมอ โดยเฉพาะพวกน้องๆ ที่ทำงานด้วยกัน ท่านจึงได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าสาขาพืชผัก จนกระทั่งเกษียณอายุราชการ ผมจึงขอให้ท่านพบแต่ความสุข และความเจริญตลอดไป คิดสิ่งใดก็ขอให้สัมความมุ่งมาดปรารถนาครับ

ผศ.ดร.ประสิทธิ์ ไนรี

อาจารย์ประจำสาขาพืชผัก และ

ประธานสภาคณาจารย์ แม่โจ้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำเกิง บ้องพาค

ในฐานะที่เป็นทั้ง พี่ ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานมานานกว่า 15 ปี ของสาขาพืชผัก จากการที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำเกิง บ้องพาค จะเคยเฝ้าชมอาชุรดาการก่อนกำหนด ท่านได้เป็นผู้ที่เสียดสี ทำงานหนัก พัฒนา ประสานงาน แนะนำ ช่วยเหลือในด้านต่างๆ จนถึงการสอนนักศึกษาด้วยดีตลอดมา ทำให้หน่วยงาน มีความเจริญก้าวหน้ามาจนถึงปัจจุบัน

กระผม ขออัญเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาในสากลโลกและมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จงช่วยดลบันดาลให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำเกิง บ้องพาค จงมีความสุข ความเจริญ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และโชคร้ายตลอดไป

ด้วยความเคารพและนับถือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.งงยุทธ ศรีเกื้อพันธ์

25 กันยายน 2552

อาจารย์ผู้.....

ในปี 2528 พิธีผูกผ้า ได้มีโอกาสเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ดาเถิง ป๋องพาล ซึ่งช่วงนั้นอาจารย์ทำงานอยู่ที่สำนักวิจัยฯ อาจารย์มาช่วยสอนบทปฏิบัติการวิชาการปรับปรุงพันธุ์และการผลิตเมล็ดพันธุ์ ซึ่งมีดร.ธนากรทองอุ้งศรี เป็นเจ้าของวิชา จำไม่ได้ว่าอาจารย์พูดเรื่องการผสมพันธุ์พันธุ์พันธุ์น้ำเสียงของอาจารย์จะนุ่มๆ พูดช้าๆ ดูเป็นอาจารย์ใจดี แต่อาจารย์ก็มาเพียง 1 - 2 ครั้ง เท่านั้น พวกเราก็มักมีโอกาสนัดเจอกับอาจารย์มานักปีนั้นสมัยนั้น มีเพื่อนบางคนคุยกันว่าจากนี้ อาจารย์มา สอนบ่อยๆ เปรอะจิดี

ฉันทราบดีว่าเป็นคนที่รักเด็กว่าเพื่อน ๆ ในรุ่น ที่นอกจากได้เป็นลูกศิษย์ของอาจารย์แล้ว ยังมีโอกาสได้เป็นลูกน้องของอาจารย์ด้วย เพราะอาจารย์ได้มาเป็นหัวหน้าสาขาพืชผัก ถึง 2 ครั้ง ถ้านับรวมเวลาก็นานหลายปีทีเดียว..... จบคุณอาจารย์ที่ได้ดูแล ให้ความรู้ สอนที่เป็นนักศึกษามาก ของขอบคุณที่คอยชักชวนด้วยด้วยความห่วงใย ในเรื่องหน้าที่การงาน อีกทั้งเป็นกำลังใจจนกระทั่งต้องผจญกับปัญหา ภาพที่เห็นอาจารย์เป็นแบบอย่างที่ดีมีมากมาย จนไม่สามารถบรรยายได้หมด การที่อาจารย์ทำงานแต่เช้า (น้องครึ่งมากที่ฉันทราบดีมาตั้งแต่ทำงานก่อนอาจารย์) ระบบการจัดเก็บงานที่เป็นระบบและระเบียบ (ณ วันนั้น هنوزยังทำไม่ได้ แต่ก็พยายามนำแบบอย่างของอาจารย์มาใช้ค่ะ) การเตรียมการสอนที่ดี ใช้สื่อที่ทันสมัย และที่สำคัญเป็นแบบอย่างที่ดีคือ การให้ความสำคัญกับตนเองกับคู่ร่วมงาน และนักศึกษา โดยเฉพาะกับนักศึกษา เราจะเห็นภาพที่อาจารย์นั่งคุย หรือ การที่ทาง กับนักศึกษาทั้งนักศึกษาพืชผัก หรือนักศึกษาสาขาอื่นๆ ที่มาเรียนวิชาของพืชผัก (เรื่องนี้น่าจะยังทำไม่ได้บ้างอยู่ค่ะ...) ทุกครั้งที่ต้องการคำปรึกษา อาจารย์จะใช้เวลาเสมอ และอาจจะมากเท่าที่เราต้องการจะปรึกษา (บ่น) บางเรื่อง บางครั้งรอบเดียว เวลาหมด นัดวันอื่นต่ออีก (อาจารย์คงต้องอดทนกับหนูมาก..ใช้มั้งค่ะ) อาจารย์เป็นคนอารมณ์ดี เรามักจะได้ยินเสียงหัวเราะ หรือซมเพลง อยู่บ่อยๆ และอาจารย์ก็ร้องเพลงเพราะอีกด้วย (หลายคนที่ได้เจอจากฟังอีก.....ต่อไปนี้อาจารย์คงมีเวลาฟังเพลง และร้องเพลงมากขึ้น) เรื่องร้องเพลงหนูไม่สามารถ เติบโตแบบที่ออกจากโรงเรียนแบบเหมือนกัน..... (สงสัยคนฟังค่ะ) นักมากิจจะค่ะ ความรู้สึกอื่นๆ ที่ต้องเจอกันทุกวันทำงาน นั่งทานข้าวกลางวันพร้อมกัน มีอาจารย์นิพนธ์นั่งหัวเราะ อาจารย์ดาเถิงนั่งด้านข้างของอาจารย์นิพนธ์ ฉันทราบนั่งด้านขวา ถัดไปเป็นทีมงาน โดยเฉพาะ น้องกับ กับจันทร์ หวังว่าถ้าอาจารย์ว่างจะแวะมาทานข้าวกับพวกเราบ่อยๆ เรายิ้มยิ้มจับใจ และจะฝึกการรวมทั้งกับตัวอื่นๆ พี่มีพี่น้อง (เพื่อน้องสมุด คนรู้ใจของอาจารย์) หวังว่าจะได้กินอีกถึงแม้อาจารย์จะไม่อยู่ (!!!!!!).....

และที่สำคัญคือการขอโทษอาจารย์ที่บางครั้งก็ดื้อ บางครั้งอาจพูด กระทำ หลงอย่างที่ไม่เหมาะสมออกไป และทุกครั้งที่ได้รับการอภัยจากอาจารย์ก็จะได้รับแนวคิดเพื่อมาปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอด้วยเช่นกัน หลงๆ อย่างใจตัวเองของอาจารย์คือ แนวทางในการดำเนินชีวิต ณ วันนั้น จอกรอบพระคุณอาจารย์ค่ะ

ในโอกาสนี้ขอส่งคำดีใจที่ปรารถนาดีให้อาจารย์และครอบครัวพบแต่ความสุขมีสุขภาพแข็งแรง เป็นที่พึ่งพาของชาวพืชผักตลอดไป

ด้วยความเคารพ

ฉันทนา วิษัยณ

ศิษย์เก่าพืชผัก รุ่น 7

อาจารย์ประจำสาขาพืชผัก ผ. แม่ใจ

จากการทำงานร่วมกับท่านอาจารย์ดำเกิง บ้องพาค มาหนานกว่า 15 ปี ทั้งในฐานะผู้ร่วมงาน และผู้บังคับบัญชามาโดยตลอด กระผมมีความสูงกับการทำงาน เพราะท่านอาจารย์ได้ให้แนวทางการทำงานเป็นอย่างดี และเมื่อมีปัญหาก็จะได้รับคำแนะนำและแก้ปัญหาได้ทุกๆ เรื่อง อย่างสบายใจและอบอุ่น ท่านอาจารย์เป็นผู้บริหารที่มีความสุจริตธรรมตรงไปตรงมา จัดถือความถูกต้องเป็นหลัก และได้พัฒนาสาขาให้เจริญรุ่งเรือง เป็นที่รู้จักของสังคมภายนอกเป็นอย่างดี ทุกคนภายในองค์กรได้รับกำลังใจ และมีความเสียสละทำงานกันอย่างเต็มที่ทุกๆ ฝ่าย ด้วยความสนับสนุนของท่าน เป็นกันเองกับทุกๆ คน จึงเป็นแบบอย่างและได้รับการชมเชยว่าเป็นหน่วยงานที่ดีมีความเข้มแข็ง จนกระผมมีความภาคภูมิใจที่ได้ทำงานร่วมกับท่านอาจารย์ และจะพยายามตั้งใจทำงานและพัฒนาสาขาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปตามเจตนารมณ์ที่ท่านอาจารย์ดำเกิง บ้องพาค เติบโตไว้กับผม

ด้วยความเคารพนับถืออย่างสูง

นางปรีชา รัตน์

นักวิชาการเกษตร

ถึงอาจารย์ที่รักทั้งสองท่าน

นับจากวันแรกที่ดิฉันได้เข้าร่วมงานในสาขาพืชผัก ซึ่งดิฉันคิดว่าโชคดีมาก ๆ ที่ได้ร่วมงานกับอาจารย์ปราโมทย์ จลิบเงิน และผศ.ดำเกิง บ้องพาค เพราะอาจารย์ทั้งสองท่านได้ให้ความรักและเอ็นดูดิฉันเหมือนดังลูกหลานของท่าน ท่านทั้งสองไม่ใช่นักหนาแต่ท่านทั้งสองเป็นผู้ใหญ่ที่ใจดีใจกว้าง และความเอื้ออาทรแก่น้องๆ หลานๆ เปรียบเสมือนผู้ใหญ่ที่ให้ความเอ็นดูแก่เด็กๆ ในความปกครอง ท่านทั้งสองจึงห่วงใยถึงเรื่องสุขภาพ เรื่องส่วนตัว ซึ่งบางครั้งอาจจะหาไม่ได้ในที่ทำงาน แต่ที่นสาขาสีสุก พวกเราอยู่กันอย่างเปรียบเสมือนครอบครัวเดียวกัน ไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ มีการรับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน ร่วมพูดคุยปรึกษาหารือ และแก้ปัญหาให้คลี่คลายไปอย่างดี ท่านทั้งสองทำให้ดิฉันคิดว่าสาขาสีสุกแม่โจ้คือบ้านที่จะต้องพัฒนาและรักษาไว้ให้คงอยู่ตลอดไป ความรักความอบอุ่นที่ได้รับจากการทำงานกับท่านอาจารย์ทั้งสองในระหว่าง 15 ปี ดิฉันจะสานต่อเจตนารมณ์และรักษาชื่อเสียงของสาขาสีสุกแม่โจ้ให้คงอยู่ต่อไป

ในทีนี้ขอให้อาจารย์ทั้งสองท่านมีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ เป็นที่รักให้แก่ทุกคนต่อไป

สุภาภรณ์ สิริกรม

ธุรการสาขาสีสุก

ต้นไม้ใหญ่ในใจของศิษย์

อาจารย์ดำเกิง ป่องพาศ ชื่อที่ลูกศิษย์พี่รักคุ้นเคยและผูกพันกันมาหลายต่อหลายรุ่น ดิฉันเป็นหนึ่งในลูกศิษย์ที่มีโอกาสได้เรียนรู้กับท่าน ตั้งแต่ ปี 2541 อาจารย์เป็นผู้นำให้ความรู้ให้ความรู้ให้กำลังใจ และให้โอกาสกับดิฉันเสมอมา ไม่ว่าจะเป็นการเรียน การทำงาน ซึ่งถือว่าเป็นความโชคดีที่สุดในชีวิต ที่มีโอกาสได้เป็นลูกศิษย์และเป็นผู้ร่วมงานใกล้ชิดกับบัญชาของท่านมาจนถึงปัจจุบัน

มีเรื่องราวมากมายระหว่างอาจารย์กับศิษย์ที่อยู่ในความทรงจำที่ประทับใจ และไม่รู้จะหาคำบรรยายใดๆ ให้ครอบคลุมทั้งหมดได้ รู้แต่ว่าการที่ได้มาอยู่ถึงจุดนี้ได้ มีโอกาสได้ทำงาน ได้เรียน ได้มาประสบการณ์ใหม่ๆ ซึ่งน้องคนหนึ่งที่จะได้ประสบการณ์นี้ และสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับเหล่านั้นมาเล่าสู่น้องๆ พี่ชรัก และได้ดูแลน้องๆ ชาวพี่ชรักได้จนถึงวันนี้ ก็เพราะได้สั่งส่งเสริม และสนับสนุนจากอาจารย์.....เหมือนกับต้นไม้ต้นใหญ่ ที่ในที่พึ่งพาอาศัยร่มเงาบังแดด กันฝน ปกป้อง คู่สมรส ป้องกันลม พายุ (อุปสรรคต่างๆ) ที่เข้ามา แล้วก็ทำให้ผ่านพ้นไปได้ อีกทั้งยังให้ลูกไม้ผลิดอกบานอันทอง ต้นไม้ใหญ่ต้นนี้ยืนอยู่ข้างเรารู้เสมอ คงดูแลใส่ใจ และคงแนะนำอยู่เสมอแม้เวลามีปัญหา มีความปรารถนาดีเสมอมา มีคำพูดปลอบใจ เมื่อเหนื่อยล้า มีกำลังใจใหม่ เมื่ออ่อนแอ ผิดหวัง ซึ่งคำเหล่านั้นจะยังคงอยู่ในใจของศิษย์คนนี้ตลอดไป

“อาจารย์เจ้า.....” คำคำนี้ที่ดิฉันมีใจรักอาจารย์จนติดปาก ไม่ว่าจะพูดเรื่องอะไร เรื่องเล็ก เรื่องใหญ่ เรื่องดี เรื่องร้าย จะดีใจ หรือเสียใจ ต้องมีคำคำนี้ขึ้นต้นก่อนการสนทนากับอาจารย์เสมอ อาจารย์บอกว่า **“รอบในพูดคำเดียวฟังแล้วเพราะดี อยู่เป็นตัวของตัวเองด้วย”** ตั้งแต่เริ่มมาเวลาคุยกับอาจารย์ก็จะเป็นการอยู่ท่ามกลางตลอด จนซึมซับแล้ว และก็คงจะชินอย่างนี้ตลอดไปเมื่อเจ้า มีหลายเหตุการณ์ที่มีโอกาสได้ร่วมฟังร่วมพูดคุยสนทนาภายอาจารย์กับศิษย์ ดิฉันรอบที่อาจารย์เล่าเรื่องสมัยอดีต (โบราณตอนที่อาจารย์ยังเป็นนักศึกษา) สมัยที่อาจารย์ทำงานจนถึงเรื่องราวในปัจจุบัน ถือเป็นการแลกเปลี่ยนและเล่าเรื่องในอดีตให้ลูกหลานได้รับฟัง ทำให้เรารู้ว่าคนในอดีตมีความสำคัญกับคนในปัจจุบันมากแค่ไหน เขาคิด เขาสร้าง เขาดำเนินชีวิต เขาก่อตั้ง และเขาสืบสานตำนานและเขาดำเนินชีวิต มาได้อย่างไร จนถึงรุ่นลูกหลาน ฟังอาจารย์เล่าเรื่องอดีตทำให้มองเห็นภาพเหล่านั้นได้ชัดเจน ฝึกภาพและจินตนาการออกตามไปด้วย เพราะอาจารย์เล่าแบบสนุกสนาน และดูเหมือนว่าจะทำให้ฟังอย่างเพลิดเพลินและฟังกับอาจารย์อยู่บ่อยๆ **“แม้ว่าครั้งจะกินเวลาทำงานไปบ้าง..... แต่ก็ไม่ใช่สิ่งงานนะค่ะ** และคนในอดีต (โบราณ) นี่เองคือ คนที่มีคุณภาพที่เราจะต้องจดจำและนำไปเป็นแบบอย่างที่ดีป็นชีวิต และสืบสานเจตนารมณ์ที่ดีๆ ที่เป็นประโยชน์คงอยู่กับสังคมต่อไป

ศิษย์ของกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่คอยสั่งสอน อบรม สั่งสอน และแนะนำให้เป็นคนมีความคิดดี มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อสังคม มีแนวทางในการใช้ชีวิต ให้รู้จักต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรค และรู้จักให้อภัยคนอื่น เหมือนกับที่ดิฉันเองได้รับมา วันนี้แล้วอาจารย์จะเกษียณอายุราชการแล้วแต่ความเป็นอาจารย์เป็นศิษย์ไม่มีวันเกษียณไปตามวันเวลา มันยังคงมีอยู่ตลอดไปนานแสนนาน ศิษย์คนนี้จะยังคงรักอาจารย์ รอคอยและคิดถึง จากอาจารย์เสมอค่ะ

ในโอกาสนี้ขอกราบคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์ทั้งหลายในสากลโลก จงดลบันดาลให้อาจารย์และครอบครัวมีความสุข มีพละทานมีทั้งสมบุรณ์แข็งแรง และเป็นต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงา แก่เราเหล่าลูกศิษย์ตลอดไป

ดวงรักและเคารพ

ละอองทิพย์ ไม้ตรี

ขอแสดงความชื่นชมคารวะแด่ อาจารย์ดำเกิง บ้องพาด ในโอกาสที่ท่านจะเกษียณอายุราชการในครั้งนี้ ด้วยความระลึกถึงเป็นอย่างสูง ซึ่งที่ผ่านมาท่านได้ทำหน้าที่เป็นครูและพ่อให้กับศิษย์ที่ห่างไกลบ้าน ด้วยเมตตาจากท่านไม่ว่าศิษย์จะขอปรึกษาในเรื่องใด อาจารย์จะเป็นผู้ให้คำแนะนำที่มีคุณค่ายิ่ง การที่ได้เป็นลูกศิษย์ของอาจารย์นับเป็นความภาคภูมิใจ และขอขอบคุณในทุกอย่างที่เป็นกุศลที่อาจารย์ได้อุทิศแรงกาย แรงใจเพื่อลูกศิษย์

ในโอกาสนี้ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายน้อมจงดลบันดาลให้ท่านอาจารย์ดำเกิง มีสุขภาพแข็งแรง และเป็นครูที่รักในดวงใจของลูกศิษย์ตลอดไป

ด้วยความรักและเคารพอย่างสูง

สุรธนา นมนันกิจ

แต่ ผศ.ดำรง บัองพาค

ดิฉันเข้ามาเรียนสาขาพืชผักตั้งแต่ปี 2543 หลังจากเรียนจบได้มีโอกาสดำรงตำแหน่งที่ จนกระทั่งทุกวันนี้ นับเวลารวมได้กว่า ๑ ปี ปีที่เรียนหลังเลิกเรียนเหมือนเดิม ภาวณิติกเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม เพื่ออำนวยความสะดวกกับพี่น้องพืชผักเมื่อคราวกลับมาเยือน บรรดาพฤกษศาสตร์คงอบอุ่นและเป็นครอบครัว ในยุคดั้งเดิม ความรู้สึกเหมือนวานกับตอนนี้อย่างไรก็ไม่แตกต่างกันเลย สิ่งที่เพิ่มขึ้นมา คือ ความรักและความผูกพันที่มีต่อที่นี้และที่มีต่อท่านอาจารย์ รวมถึงเพื่อนร่วมงาน เมื่อครั้งเป็นนักศึกษาดิฉันได้เรียนกับท่านอาจารย์ดำรง ครั้งแรกในวิชาหลักการผลิตผักเรื่องถั่ว ต่อจากนั้นเป็นวิชาเทคโนโลยีการผลิตผัก ด้านความละเอียด รอบคอบ และตรงต่อเวลา เป็นเรื่องที่นักศึกษากล่าวานถึง ผลงานที่ส่งคืนมาพร้อมกับข้อความชมเชย (Excellent) และจัดมอบพ่วงเพื่อใจในแก้ว ดิฉันเป็นคนหนึ่งที่เคยได้รับคำชมเชย รู้สึกดีใจมาก บ่งบอกถึงควมใส่ใจของอาจารย์ที่มีต่อศิษย์และพร้อมเสมอที่จะถ่ายทอดความรู้ที่มีให้ ทุกวันนี้จึงจดจำข้อความนั้นได้ดีตลอดมาและเป็นจุดเริ่มต้น ทำให้ดิฉันมีความมั่นใจตัวเอง ตั้งใจและเอาใจใส่ในงานเพิ่มขึ้น และนำข้อเสนอแนะที่ได้รับมาปฏิบัติในการทำงาน รู้สึกภูมิใจและใช้เวลาว่างเว้นเวลาเรียน เมื่อเสานักเสานหนึ่งที่อยู่ในแปลงพืชผักที่คอยให้ฉันก้าวได้ก้าวไกลและก้าวพุ่ง ในข้อสู่กับสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบๆ จนเติบโตในวัยดอกและออกผลแล้วรุ่นแล้ว ถึงเวลาแล้วต้องหยุดพัก คงเป็นภาพแห่งความทรงจำมิรู้ลืม

มาถึงวันนี้ ท่านอาจารย์ได้ทำหน้าที่ความเป็นอาจารย์และหัวหน้างานอย่างสมบูรณ์ รู้สึกประทับใจและภูมิใจที่ได้เป็นลูกศิษย์ เป็นผู้ร่วมงาน ที่ได้รับกำลังใจ คำแนะนำสั่งสอน ช่วยปลูกฝังให้มีความละเอียด รอบคอบ ความมีวินัยตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนการเป็นแบบอย่างที่ดีของอบุณก้านรับความช่วยเหลือ ความมีน้ำใจ ความอบอุ่นและความเอ็นดูที่อาจารย์มีต่อศิษย์คนนั้นตลอดมา นับต่อแต่นี้สิ่งดีๆ ที่ได้รับเสมอมาจะเก็บไว้ในความทรงจำ และใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติตนในการดำเนินชีวิตต่อไป

ในโอกาสที่ท่านอาจารย์จะเกษียณอายุ ขออำนาจคุณศรัทธาพระรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จงดลบันดาลให้ท่านอาจารย์และครอบครัว มีความสุข ประสบแต่สิ่งดีๆ มีสุขภาพกายและใจที่สมบูรณ์แข็งแรง สมหวังในสิ่งที่พึงปรารถนาตลอดกาล

ด้วยความเคารพอย่างสูง
วาสนา ปันแก้ว (กานต์)

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ตั้งแต่ตอนที่เริ่มศึกษา แม่จอก็เริ่มทำงานวิจัยและปัญหาพิเศษกับอาจารย์
ตอนแรกแม่จอรู้อยู่กับอาจารย์เป็นคนละเอียดมาก เมื่อเทียบกับเพื่อนๆ ที่ทำปัญหาพิเศษกับอาจารย์ท่านอื่น
แม่จอก็ได้งานเยอะมาก จนบางครั้งแม่จอรู้สึกท้อ แต่ก็ไม่ได้ย่อถอย

จนเมื่อแม่จอบ อาจารย์ก็เมตตาปรับแม่จอนำมาทำงาน ซึ่งแม่จอก็รู้ตัวเองว่าเป็นคนไม่ค่อยเก่งเท่าไร
ทั้งเรื่องการเกษตร และเรื่อง Lab แต่อาจารย์ก็เปิดโอกาสให้แม่จอนำมาความรู้ ทั้งส่งไปฝึกงานกับฟาร์ม
และในช่วงงานด้านการเรียนการสอนต่างๆ แม่จอก็ได้ซึมซับว่า อาจารย์เป็นคนที่ฝึกให้แม่จอนำมาเป็นคน
นำแม่จอนำมาเรียนรู้อะไรที่ไม่เคยได้สนใจ (คือแม่จอนำมาความรู้มาเป็นตอนเรียนกับฟาร์มค่ะ เพราะแม่จอนำมาชอบ
เรียนเคมี) ต้องขอบคุณอาจารย์มากเลยนะคะ เพราะสิ่งที่อาจารย์สอนแม่จอนำมาไปใช้จริงๆ และแม่จอนำมา
คนที่มีความละเอียด รอบคอบนั้น

แม่จอนำมาขอโทษที่บางครั้งแม่จอนำมาเกรงไปบ้าง โด่งงานบ้าง แอบหลับบ้าง ซึ่งอาจารย์ก็เห็นบ่อยๆ
แต่แม่จอนำมาก็และเคารพอาจารย์นะคะ จนมาถึงวันนี้ ที่แม่จอนำมาได้เดินออกจากสาขาพืชผัก เพื่อมาหาประสบการณ์ชีวิต
จริงๆ ทำให้แม่จอนำมาคิดถึงอาจารย์และสาขาพืชผักมาก เพราะอยู่ที่นี่มันทั้งอบอุ่น และเป็นกันเอง แต่เวลาแม่จอนำมาหนึ่ง
แม่จอนำมาก็ต้องก้าวเดินต่อไปข้างหน้า แล้วก็ถึงเวลาที่อาจารย์จะได้พักผ่อนบ้าง อาจารย์เหนื่อยมาเยอะแล้วค่ะ
สุดท้ายนี้แม่จอนำมาก็ให้อาจารย์มีความสุขที่แข็งแรงตลอดไปนะคะ

วิไลพร ศักดิ์พาณิชย์ (กบ)

แต่...อาจารย์และหัวหน้าดำเกิง บ่องพาค

ขอเงินถึงอาจารย์ดำเกิง (ส่วนตัวในฐานะหัวหน้างาน)

สวัสดิการ...ดิฉันผู้ไม่ประสงค์ออกนาม...ขอซึ่งสักนิดละ

ผู้จ้างคนนั้น.....เป็นอาจารย์ผู้สอนดิฉันมา (2 ปี)

ผู้จ้างคนนั้น.....เป็นหัวหน้า.....(ไม่ใช่สาขาพืชผักนะค่ะ...).....เป็นหัวหน้าดิฉันเอง

ผู้จ้างคนนั้น.....เป็นผู้ที่ฉันเกรง...หิวน้องช่วงมาทำงานใหม่ๆ...เวลาท่านเฝ้ากบ...!!...(โดนแฉเรา)

ผู้จ้างคนนั้น.....เป็นผู้ที่ทุกอง่าง...ตลอด 2 ปี (ที่เรียน)...เกือบ 2 ปี (ที่ทำงานเป็นลูกน้อง)

และ ผู้จ้างคนนั้น.....เป็นผู้ให้เงินเดือนฉัน...ตอนสิ้นเดือน...ดีที่สุด...อ้ออิ

แต่....

จากนี้ต่อไป....

ผู้จ้างคนนั้น.....

ท่านจะ...ไม่ได้อยู่ที่นี้(สาขาพืชผัก)...กับฉันอีกต่อไปแล้ว....

เราคงจะ...ไม่ได้ดูๆ หัวเรา...และเตรียมเวลาโดนดู...(ทำใจสั่งทำงานดี ทำงานสะอาด ลำดับงาน
ตัวงสิว่าอันไหนสำคัญ อันไหนไม่สำคัญ....).....อ้อ...อ้อ...(โดนแฉเรา)

เราคงจะ...ไม่ได้ติดคุณกัน...และเดินไปรอบๆ สาขา...พร้อมกับการชมเชยไม่มี

เราคงจะ...ไม่ได้ไปเที่ยวชมออกจาม...และไม่ได้มองปากจากนอกจาม...อีกแล้ว...ของฟรี...เสาวรส...

ผักทอง...มะม่วงหาวละเหว...อื่นๆ อีกมากมาย

เราคงจะ...ไม่ได้จินตคำว่า...วันนี้กินข้าวเหนียวไก่ทอดกับไหม...ในวันนี้อาจารย์ออกจากกิน...

เราคงจะ.....อีกมากมาย.....ละ.....ไม่อาจบรรจจได้...หมด

เราคงจะ...ไม่ได้รับเงินเดือน.....จากท่านอีกแล้ว.....(เปลี่ยนหัวหน้าใหม่....)

แต่....

ไม่ว่าจะยังไง...ดิฉันจะจดจำสิ่งที่ดี...ที่ท่านอาจารย์ได้มอบให้ตลอดไป

สุดท้าย.....

หนูขอให้น้าอาจารย์มีความสุข

มีสุขภาพแข็งแรง

และ...อันนี้นอกเรื่อง..ขอเป็นลูกสาวอาจารย์อีกคนนะค่ะ...ขอบคุณค่ะ

เกษิณภจงเกษมิ ได้อ้อมเหมความสัพพันต์

เปี่ยมสพทุกคืนวัน จารัสมันนิรันดร์.....

รักและเคารพพ่อน้องจ่างจั้ง (จะรักตลอดไป)

สงหวงศ์ วงศ์ตะวัน (สัมา)

ลูกน้องที่ไม่ค่อยดีเท่าไรค่ะ

21 กันยายน 2552

จากใจ

วัน เวลา ผ่านไปเร็วมาก ผมจำความได้ว่าตั้งแต่ผมเข้ามาเรียนที่แม่โจ้ ผมได้เห็นอาจารย์ปาริมาพงษ์ วัชริน เป็นคนรูปหล่อ ผมได้มาทำงานร่วมกับอาจารย์ที่สวนพืชผัก จากวันที่ผมได้พบกับอาจารย์จนถึงปัจจุบัน อาจารย์เป็นบุคคลที่มีเอกลักษณ์มีความจริงจัง รักลูกศิษย์ ค่อยๆ ให้นิสิตกับผมอยู่บ่อยครั้ง ในเรื่องการปกครอง ผมได้เรียนรู้จากอาจารย์เรื่องการควบคุมอารมณ์ การพูดจา อาจารย์เป็นตัวอย่างของลูกศิษย์ของน้องๆ ผู้ร่วมงาน ท่านมีคุณสมบัติดูแลอาจารย์อย่างใกล้ชิด นับเป็นครอบครัวตัวอย่างที่ดีครับ

มาถึงวันนี้อาจารย์อายุครบ 60 ปี อาจารย์จะได้พักผ่อนเ็นเวลากับตัวเอง และครอบครัวเต็มที่ ผมขอแสดงความคิดถึง ขอให้อาจารย์มีความสุขๆ ที่สวนพืชผักได้ตลอดเวลาคับ

ด้วยความเคารพรัก

สิทธิชัย วิมล

แม่โจ้ 36 พืชผักรุ่น 1

เดือนกันยายนเป็นฤดูกาลของผู้รับราชการที่มีความรู้สึก ที่แตกต่างกันออกไป ทั้งผู้ที่ยังอยู่และผู้ที่เกษียณ ซึ่งเป็นความรู้สึกที่บอกไม่ถูกและเราชาวพืชผักรุ่น 1 ก็ขออวยพรให้นายอาจารย์ผู้ที่เกษียณและเกษียณก่อนอายุราชการ จงมีความสุข สุขใจ สุขภาพแข็งแรง ตลอดไป

กัลยา ทักขณา (บางใบ)

ตัวแทนพืชผักรุ่นที่ 1

อาจารย์ปรางทิพย์ วัลลิเงิน เป็นอาจารย์ประจำสาขาพืชผัก ตั้งแต่ยุคแรกจนถึงปัจจุบัน ถึงแม้ว่าท่านจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับผู้บริหารก็ตาม ท่านยังทำหน้าที่สอนลูกศิษย์มาเป็นเวลาอันยาวนาน มีลูกศิษย์มากมาย เช่นเดี๋ยวดับอาจารย์ดำเกิง บ้องพาค ถึงแม้ว่าท่านจะว่างมาเป็นอาจารย์ประจำสาขาพืชผักภายหลัง ท่านก็เป็นอาจารย์อีกท่านหนึ่งที่มีส่วนในการพัฒนาการเรียนการสอน ผลิตภัณฑ์ที่มีความรู้ความสามารถ ออกไปปรับใช้สังคม จนเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานราชการ และบริษัทเอกชนโดยทั่วไป

ในโอกาสที่อาจารย์ปรางทิพย์ วัลลิเงิน เกษียณอายุราชการตามวาระ และอาจารย์ดำเกิง บ้องพาค ขอเกษียณก่อนกำหนด ในวันที่ 30 กันยายน 2552 นี้ ผมในฐานะศิษย์เก่าแม่โจ้รุ่น 25 และศิษย์เก่าสาขาพืชผักรุ่นที่ 3 คงเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ปรางทิพย์ชุดหนึ่ง มีความรู้สึกว่าเป็นเวลาที่รวดเร็วอย่างไม่น่าเชื่อเมื่อวันนั้นมาถึง โดยส่วนตัวของผมและครอบครัวมีความรักใคร่เอ็นดู และสนิทกับครอบครัวของอาจารย์ทั้งสองท่านมาจาวนานพอสมควร จึงขอถือโอกาสนี้แสดงความยินดีที่ท่านทั้งสองจะได้มีเวลาพักผ่อนกับครอบครัวอย่างมีความสุข หลังเกษียณราชการไปแล้ว

สุดท้ายนี้ ผมในฐานะตัวแทนพืชผักรุ่น 3 ขออวยพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย โปรดดลบันดาลให้ท่านอาจารย์ทั้งสองท่านและครอบครัวมีความสุขและมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงปราศจากโรคภัยตลอดไป

ด้วยความรักและผูกพัน
กว๊าน ม่วงมัน
(แม่โจ้ 25 และพืชผักรุ่น 3)

มุทิตาจิต แด่ อาจารย์ดำเกิง บ้องพาค

อาจารย์ดำเกิง บ้องพาค เป็นอาจารย์อีกท่านหนึ่งที่ผมได้มีโอกาสรู้จัก ก่อนที่ผมจะเข้ามาเรียนแม่โจ้ เพราะท่านทำงานอยู่ที่โครงการหลวงพัฒนาต้นน้ำขุนแจที่ 16 แม่ใจ ผมไปรับจ้างคุมคนงานทำแนวกันไฟป่า และการปลูกหญ้าเพื่อป้องกันการพังทลายของดิน

หลังจากได้เข้าเรียนแม่โจ้ สาขาพืชผักท่านอาจารย์ดำเกิง บ้องพาค ได้สอนวิชาการปรับปรุงพันธุ์ ผัก โดยเฉพาะการปรับปรุงพันธุ์และการผลิตเมล็ดพันธุ์ผักกาดหัว ซึ่งท่านอาจารย์ ดำเกิง บ้องพาค ได้สอนร่วมกับ ดร.ธงชัย ทองอู่ทงศรี ซึ่งการสอนของท่านมีประโยชน์อย่างมากในการนำไปใช้ ในการพัฒนากระบวนการผลิตพืชผักให้ก้าวหน้า อีกทั้งยังนำไปส่งเสริมอาชีพให้กับเกษตรกรของประเทศ

ในโอกาสที่ท่านอาจารย์ดำเกิง บ้องพาค จะเกษียณอายุราชการก่อนกำหนด ในนามตัวแทนพืชผักรุ่น 5 ขอกราบขอบพระคุณในการสั่งสอนของอาจารย์ผู้มีทักษะ และความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการผลิตพืชผัก ขอให้ท่านอาจารย์ดำเกิง บ้องพาค และครอบครัวมีความสุข ความเจริญตลอดไป

ประเวทย์ ใจพันธ์
พืชผัก 5

จากเมล็ดสู่ต้นกล้าที่อ่อนโยนโลก
ด้วยพระคุณครูอาจารย์รดน้ำใจ
มาวันนี้ถูกแฉียงแฉ่งทางอาชีพ
ชมที่ครูสอนสั่งเป็นหลักการ
24 ตุลา หน้าที่ชาติ
ครูที่ศิษย์รักเคารพในทุกร
ร่องรอยร่องมาลงมารบนา
แม่ไก่จรดักพักผ่อนทั้งกายใจ
ขอคุณพระรัตนตรัยจงเชิดชู
อาฯ วรณะ สุฯ พลฯ จาม

เติบโตเป็นต้นพืชที่สดใส

ด้วยมีพี่เติมปุ๋ยมุ่งสู่ประสบการณ์
ซึ่งความดีจึงรับน้ำสือสาร
เป็นตำนานพืชผักไม้ใจ
มีลูกศิษย์คิดถึง คณิงหา
ศิษย์ต่างพาน้อมไว้นดวงใจ
สำนึกในความดีมีมอบหมาย
แต่ความดีมีไว้จารึกงาม
ก้มกราบครูผู้มีคุณทั้งองค์สาม
ทุกชั่วงามสุขเจริญนิรันดร์

พืชผักรุ่นที่ 6

คำว่าศิษย์กับครูเป็นสิ่งที่คู่กันขาดกันไม่ได้ ไม่ว่าลูกศิษย์จะเป็นเช่นไร ครูก็ยังคงเป็นผู้ให้เสมอมา ครูคือผู้ส่งต่อเทียนปัดดับฟ้อ - แม่ คนที่สองของเรา หากครูดี ศิษย์ก็ดี ศิษย์จะดีได้ก็เพราะมีครูคอยเตือนใจ อาจารย์ดำเกิง บ้องพาค เป็นอาจารย์ท่านหนึ่งถึงแม้ว่าท่านจะไม่ได้สอนพวกเราในช่วงที่เรี้น และท่านเจ้ามาอยู่ในสาขาพืชผักของเรานี้หลังจากที่เราจบแล้วก็ตาม แต่เราก็มีโอกาสได้พบเห็นท่าน เพราะท่านจะแวะเวียนมาที่สาขาเราบ่อยๆ สงสัยมาดูตลาดเรา (ล้อเล่นค่ะ) ท่านมาให้คำปรึกษาพูดคุยกับท่านอาจารย์ในสาขา พวกเราก็เลยได้มีโอกาสได้รับการถ่ายทอดความรู้จากท่าน ไปด้วยใจที่ท่านไม่รู้ตัว แม้เวลาจะผันผ่านไป แต่สิ่งที่ท่านได้เ้าไว้คงจะไม่เลือนหายไปจากใจพวกเราทุกคน

โอกาสนี้ขอให้ท่านอาจารย์มีความสุข ทั้งกายและใจ สุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ได้ทำสิ่งที่รักไม่มีโอกาสอย่างใจคิดค่ะ

ลูกศิษย์ พืชผักรุ่น 8
สาขาพืชผัก แม่ใจ 50

เทปินธุ์ ได้มา เป็นว่าเล่น
 เทปินธุ์ ได้เห็น เป็นกันอยู่
 จะจึงินธุ์ แด่ไหน ทุกคนรู้
 เพราะมีครู มีอาจารย์ ท่านสอนมา
 ในวันนี้ ลูกศิษย์ ขอน้อมนบ
 ศิษย์ได้พบ ความจริง จึงินธุ์กว่า
 จากความรักความปรานี ความเมตตา
 ขอเพียงว่า ได้เป็นศิษย์ สำนักคุณ
 ตั้งปณิธาน ขอทำสิ่งดี
 ขวประชา สุขใจ นั่นคือผล
 เราแม่ใจ ต้องทำดี เพื่อปวงชน
 คือตัวตน ลูกแม่ใจ ร้องเปอร์เซ็นต์

.....ของขอบคุณอาจารย์ที่ได้สั่งสอนลูกศิษย์ จนทำให้นิสัยทุกคนได้มีวันที่ดีในวันนี้ และขอให้นายอาจารย์
 มีความสุข พลาหมั่งที่สมบูรณ์ แข็งแรง

พืชผัก 11

อ๋า ล่า อ่าจ่าจ่า ที่เป็นทีเคารพรกของลูกศิษย์

ตลอดเวลาที่ผ่านมามีอาจารย์เป็นผู้ให้ตลอดมา จากรุ่นสู่รุ่นถึงแม้ว่าพืชผักรุ่นเร เราจะได้เรียนรู้กับ
 อาจารย์น้อยครั้งแต่ก็ภูมิใจที่ได้เป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ อาจารย์ใจดีและเป็นกันเองกับลูกศิษย์ทุกๆ คน
 พวกเราของขอบพระคุณอาจารย์ที่ได้สอนให้พวกเราเป็นคนเก่งและแกร่งอีกทั้งยังมีหน้าที่ การงานและธุรกิจ
 ส่วนตัว เพราะว่าเราเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ และเราก็จะยึดคติพจน์อยู่ในใจเสมอว่า งานหนักไม่เค่งฆ่าคน
 และต่อจากนี้วันข้างหน้าอาจารย์จะได้พักผ่อนอย่างเต็มที่ พักกาย พักใจ และมีความสุขกับครอบครัว
 สุขกาย สุขใจ ตลอดไปเทอญ

จากลูกศิษย์พืชผักรุ่น 15

ที่สาขาพืชผัก ผมเป็นคนที่ชอบ อ. ดำเกิง เวลาอาจารย์ว่า (ตกใจ) เวลาเรียนเรื่องกล้วย เพราะพวกผมไม่ค่อยคงแปดกันโดยเอาเวลาไปทำกิจกรรมอย่างอื่น (ที่ไม่น่าทำ) อาจารย์ชอบถามอยู่ตลอดว่าในแปลงกล้วยตอนนี้เป็นอย่างไบบ้าง ก่อนเข้าสอนผมก็สังเกตว่าอาจารย์ชอบเดินตรวจแปลง แม้บางครั้งอาจารย์เอาเรื่องที่เกิเกิดขึ้นในแปลงมาออกข้อสอบพวกเรายังตอบไม่ได้ แม้พวกเราจะจบออกมาเป็นเวลานานพอสมควร มีอาชีพการงานที่ต่างกันไป ซึ่งก็แล้วแต่ความชอบของแต่ละคน พวกเรายังคำรักอยู่เสมอว่าอาจารย์เป็นผู้ให้ของเราเสมอมา อาจารย์ครั้งหนึ่งผมมีโอกาสได้ดูแลแปลงปลูกกล้วยให้อาจารย์ตั้งแต่คราวนั้นเป็นต้นมาตัวผู้ก็เป็นอะไรที่ชวนให้ผมติดตามมาตลอด เพราะจริงๆ มันคือทองคำ แต่เราถูกปิดหูปิดตาให้คิดว่ามันคือดิน

ในโอกาสที่ท่านอาจารย์จะเกษียณอายุ พวกเราพืชผักรุ่น 17 ขออนุโมทนาคุณพระ จงช่วยให้อาจารย์จงมีสุขภาพที่แข็งแรง ได้พบแต่ความสุขมิตร ให้อาจารย์ได้พักผ่อนอย่างเต็มที่หลังจากที่อาจารย์ได้เหน็ดเหนื่อยจากการพร่ำสอนลูกศิษย์มาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน

ด้วยความเคารพอย่างสูง

วิชญ์ ดงธนาจารุสุต

พืชผักรุ่น 17

มุทิตาจิต ต่ออาจารย์

ในสมัยที่พวกเราเข้าไปศึกษาในสาขาพืชผัก เป็นเพียงสาขาเล็กๆ ที่มีแปลงผักกว้างขวาง จนเป็นที่น่าหนักใจแก่นักศึกษา ในตอนนั้นสาขาพืชผักเป็นสาขาที่นักศึกษาพืชศาสตร์เลือกเป็นอันดับสุดท้าย แม้จะเป็นสาขาเล็กๆ แต่ในขณะนั้นมีอาจารย์ผู้สอนที่ให้ความใกล้ชิดกับนักศึกษามากมาย จนเป็นที่อิจฉาของเพื่อนๆ ที่ไม่ได้เลือกเรียนสาขาพืชผัก จากนั้นมาสาขาพืชผักได้รับความนิยม เป็นสาขาที่นักศึกษาพืชศาสตร์นิยมเลือกเป็นอันดับ 1

แม้ว่าในอนาคตข้างหน้าจะเปลี่ยนแปลงไปมากมาย แต่สาขาพืชผักก็ยังไม่เปลี่ยนแปลง เพียงแต่อาจารย์ผู้สอนได้ทรงเกษียณอายุไป ซึ่งในปี 2550 ท่านอาจารย์นิพนธ์ วิชาสงค และท่านอาจารย์กิตติพงษ์ ไชริกุล ได้เกษียณอายุไป และในปีนั้นสาขาพืชผักต้องอำบาบุคลากรที่สำคัญของสาขาอีก 2 ท่าน คือ ท่านอาจารย์ดำเกิง บัองพาค และ ท่านอาจารย์ปาริมาศ วัฒนเงิน ซึ่งได้เกษียณอายุในปีนี้ แม้ว่าท่านอาจารย์ทั้ง 2 จะเกษียณอายุไป แต่งังเป็นนักที่จัดหนี้จวสำคัญให้ กับบุคลากรในสาขาพืชผักตลอดไป เมล็ดพันธุ์ทุกเมล็ดที่อาจารย์ได้เฟื่องบ่ม รดน้ำ ไล่ปุง บำรุงดิน ด้วยหัวใจรักและเมตตา ยังเติบโต แข็งแรง มันคงแผ่ร่มเงาสร้างประโยชน์ แก่วงการเกษตรไทยสืบต่อไป

พืชผักรุ่น 18

แม้กาลเวลาจะล่วงเลย ไปนานสักเพียงใด คำสั่งสอน จาก ท่าน คณาจารย์ ที่พี่ร่ำ สอนให้ลูกศิษย์นั้น มีความรู้ ความสามารถ จังคง จัดแน่นอยู่ในใจเสมอ และยังนำความรู้นี้ที่ได้มาใช้อยู่ตลอดเวลา นับถึงวันนี้ แม้ท่านคณาจารย์ ผู้มีความรู้ถึงถึงเวลาที่จะได้หยุดพักจากการ ที่ต้องเคັงวณเงิน ซึ่งนะ ลูกศิษย์นี้ได้ติดตามที่นั้ง ลูกศิษย์อาจารย์คนนี้ รู้สึกใจหายและเสียดาย แทน ห้องรุ่นหลังๆที่ต้องขาดโอกาสดีๆที่จะได้รับความรู้อันมากมายมหาศาล จากท่านคณาจารย์ แต่อีกใจหนึ่งก็รู้สึกดีใจที่คณาจารย์ผู้มีพระคุณนี้จะได้รับเวลาพักผ่อน ร่างกายและจิตใจอันหนึ่งองัก จากการปั่นป่วนและ บัดเกราลูกศิษย์ หลายรุ่นต่อหลายรุ่นตลอดระยะเวลาของการที่ผ่านมา แม้ความเหน็ดเหนื่อยของอาจารย์จะมีมาตั้งแต่วันที่แรกที่พี่ร่ำสอนแต่อาจารย์ก็ไม่ได้คิดจะหยุดพัก แต่กับจั่งค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆมาเสริมเพิ่มเติมให้แก่ลูกศิษย์ตลอดเวลา

โบราณว่าครู เปรียบเสมือน เรือ จ้าง ที่คอยส่งคนข้ามฝากแม่น้ำ เมื่อถึงฝั่งผู้คนก็จากไป แต่ในใจศิษย์แล้วครูมิใช่แค่ เพียงเรือจ้างแต่ยังเป็น แสงสว่าง ที่คอยส่องนำทางให้ลูกศิษย์ได้เดินทางไปสู่ความสำเร็จ

ในนามตัวแทนลูกศิษย์พี่ร่ำ รุ่น 18 ขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำเมือง เชียงใหม่ ขออำนาจครูบาตรีวิชัย และอำนาจ ศาลเจ้าพ่อ เจ้าแม่ จงปกป้องรักษาและดลบันดาลให้ ท่าน อาจารย์ ปราโมทย์ วัลภิเงิน และ ท่าน ผศ. เก้ากิ่ง บัองพาค จงมีแต่ความสุขความเจริญ สุขภาพแข็งแรง และเป็นแสงส่องนำทาง พาสาวพี่ร่ำกลับบ้านใจดวง ของเราสืบไป

ด้วยรักและเคารพอย่างสูง
วันที่ 18 (2 ปี)

การรู้จักประเมินตัวเอง (หรือ ทางสายกลาง)

“เป็นอะไรหรือเปล่า” ประเด็นคำถามจาก ท่านอาจารย์ดำเกิง ที่ถามผมหลังจากที่หมดคาบเรียนของท่าน ชั่วโมงนั้นผมง่วงมากจนเผลอหลับไป “เมื่อคืนผมอ่านหนังสือติวไปหน่อยครับ” ผมตอบอาจารย์ด้วยความรู้สึกผิด อาจารย์ดำเกิงท่านก็ได้ให้ข้อคิดผมว่า “อย่าหักโหมมากนัก จังมีวิชาอื่นที่เราต้องให้ความสนใจด้วย ของเราสิ”

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ผมก็จำคำสอนประเด็นนี้ของอาจารย์ไว้ตลอดมา ว่าชีวิตเรามีอีกหลายเรื่องที่จะต้องจัดการและเอาใจใส่ ไม่ว่าจะเป็นการเล่น ชีวิตส่วนตัว ชีวิตครอบครัว หรือ แม้แต่ในการทำงานเองก็ตาม เราจะต้องจัดสรร และจัดการให้ดี ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเกินไปจนทำให้เรื่องอื่นเสียไป

ผมจะระลึกถึงคำสอนของอาจารย์ไว้ตลอดไปครับ

ด้วยความเคารพ

นางเอกราช เคื่องพนัด แม่จี่รุ่น 61 (พี่ร่ำรุ่น 19)

ขอบคุณครับ...คุณครู

ผมและผองเพื่อนเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ เมื่อปี 2539 (แม่โจ้ 61) ช่วงนั้นท่านอาจารย์ปราโมทย์ เป็นรองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา ท่านอาจารย์ดำเกิง เป็นหัวหน้าสาขาพืชผัก ช่วงนั้นพวกเราเป็น นักศึกษาใหม่ ต้องมาพานพบกันหลายๆ เรื่อง ในมหาวิทยาลัย ได้เห็นความเสียสละ การทุ่มเทการทำงาน ของอาจารย์ทั้งสอง ถึงแม้ท่านอาจารย์ปราโมทย์ ท่านจะติดภารกิจในงานบริหาร ของมหาวิทยาลัยอยู่ก็ตาม แต่ผมจำได้ว่าอาจารย์ยังได้กรุณาขอให้อาจารย์ฉันทนา มาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาแทน เพราะงานเยอะมาก ซึ่งตอนนั้นพวกผมเองก็ไม่ได้เข้าจว่าทำม แต่ตอนนี้ก็เข้าใจและกระจำแล้วครับ

ส่วนท่านอาจารย์ดำเกิง บ๊องพล พวกเราประทับใจในความเป็นผู้มีจิตศรัทธา อารมณ์ดี และความเป็นผู้มีอิสระใจมิตร ต่อลูกศิษย์ทุกคน มีความเอาใจใส่ต่อพวกเราทุกคน

ชีวิตครูเป็นชีวิตที่ยุ่งวุ่นวาย และสมควรได้รับความเคารพบูชา "การเป็นครูเป็นศิษย์กันครั้งหนึ่ง แต่ผูกพันกันจนวันตาย" สาขาพืชผักของเราเน้นว่าชีวิตที่มีคุณค่า ที่เป็นแบบอย่าง ทั้งในด้านวิชาการและ ด้านการดำรงชีวิต ที่ลูกศิษย์อย่างเรา จะได้หมั่นนำมาเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิต ทั้งในด้านครอบครัว และองค์กรที่เราทำงานด้วย

พืชผักรุ่น 19 ทุกคน นับว่าเป็นเกียรติของชีวิต และมีความโชคดีที่ได้มีโอกาสได้รับการอบรมสั่งสอน จากท่านอาจารย์ทั้งสองท่าน ส่วนหนึ่งที่พืชผักเราจะทำได้คือ การปฏิบัติตามแนวทางที่ครูบาอาจารย์ได้ ทำไว้ จะจดจำไว้ ภาระหน้าที่ การงานของอาจารย์ทั้งสอง จะเบาลง แต่ภาระที่สั่งหนักแน่นและมั่นคง และ ดำรงไว้ตลอดไป คือการเป็นครูบาอาจารย์ ของลูกศิษย์พืชผักของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ตลอดไป

จาก ศิษย์เก่า พืชผักรุ่น 19 หลักสูตร 2 ปี

มุทิตาจิต อ.ปราโมทย์ อ.ดำเกิง

อาจารย์ทั้งสองท่านเป็นทั้งอาจารย์และผู้มีพระคุณ ที่คอยอบรมสั่งสอนในด้านวิชาการ ด้านการดำเนิน ชีวิต ที่พวกเราทุกคน รัก เคารพ แม้ว่าพวกเราทุกคนจะจบการศึกษาไปแล้วก็ยังคงแวะเวียนเยี่ยมเยือน เข้ามาใน สาขาพืชผักบ่อยๆ เพื่ออยากจะได้พบอาจารย์ของพวกเรา มาชื่นชมบรรยากาศเก่าๆที่ท่านทั้งสอง คอยพร่ำสอน คอยให้คำแนะนำ และเพื่อมาบอกกับอาจารย์ว่าพวกเราไม่เคยลืมว่าท่านทั้งสองเคยสอนอะไร พวกเราบ้าง พวกเรา นำไปใช้อย่างไร และนำไปสอนไปแนะนำรุ่นน้องๆต่อไปเหมือนที่ท่านเคยสอนพวกเรา ให้นำได้ว่าลูกศิษย์ของอาจารย์ที่มีทุกอง่างได้ในวันนี้นี้ก็เพราะมีเคยสั่งสอนของอาจารย์

พืชผักรุ่น 20

แม่โจ้รุ่น 60

ขอแสดงมุทิตาจิต แด่ อาจารย์ปาริมาทน์ วนิบเงิน และ อาจารย์ดำเกิง บ้องพาค

มุทิตาจิตศิษย์...แต่ครูนั้น
วงเวียนด้านจิตใจหัวใจคน
ศิษย์สำนึกนึกตรองไตร่ตรองคำสอน
สอนเรารู้รู้ชีวิตวิทยา
ฉันทจำต้องคำครูผู้ศักดิ์สิทธิ์
รู้จักงานการเอื้อนเอ่ยเผยวาจา
จักจดจำคำสอนดีมีความหมาย
พระคุณครูผู้หวังดีมีอนันต์
ศิษย์...ร้องรสบทกลอนสุนทรพจน์
มุทิตา...ครูอาจารย์กาลตามัว
ขออัญเชิญคุณพระศรีที่เรืองฤทธิ์
อัญเชิญองค์เฝ้าพงศวศอินทรา

ผู้รังสรรค์สอนสั่งหวังเกิดผล
จากวงวนหลดพันอริชา
ศิษย์สัจจคำสอนครูผู้ใจณา
ใช้ปัญญาเบิกทางอย่างพอดี
สั่งสอนศิษย์ให้รู้จักรักศักดิ์ศรี
ถ้อยวาที่พึงใจเพราะเหมาะกรรม
จนชีพวางมคิตลงไปในแปรผัน
ชั่วชีวิตไม่ลืมครูผู้สอนใจ
เนื่องในงานการเกื้อหนุนปลื้มสม
ครูจักได้พักเหนื่อยองการ
เมธิตพรชัยให้รักษา
น้อมพรมาแต่ครูผู้...เกื้อหนุนเทอญ

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้เสียสละกำลังแรงกาย แรงแรงความหวังดีต่อศิษย์ ท่านได้เสียสละ
ซึ่งทรัพยากรอันมีค่าของชาติไทย ทรัพยากรอันนำมาซึ่งความภาคภูมิใจในของท่าน และของหลายๆ คน
เมื่อครั้งก้าวแรกที่แม่ใจใครๆ หลงคนอาจจ้งวิตกกังวลในหลายๆ ด้าน ทั้งการเงิน ความเป็นอยู่ต่างๆ
แต่ก็ยังมีสิ่งหนึ่งที่นำทาง ที่ช่วงเรามาจนถึง ณ ทุกวันนี้ได้สำเร็จการศึกษา เรืองกิดว่าชาวพืชผักแม่ใจ
นั่นคือ ความเมตตา ความเอื้ออารี ความหวังดี ของท่านผู้ได้ชื่อว่า "ครู" บางคนอาจจะเรียกว่า "อาจารย์"
แต่แน่นอนสิ่งสำคัญเท่าความรักความหวังดีที่ท่านทั้งหลายมีต่อศิษย์ทุกคน ท่านได้อุทิศตนเพื่อผลิตซึ่งคน
ดีของแผ่นดิน "แม่ใจสร้างปัญญาเพื่อแผ่นดิน" จนถึงวันนี้สิ่งที่ท่านได้อุทิศตนมาทั้งหมดได้ประสบผลสำเร็จ
แล้ว ศิษย์เหล่านั้นได้รับหน้าที่การงานในสังคม ช่วยพัฒนาสังคม ช่วยแผ่นดินให้เจริญยิ่งขึ้น

สิ่งเหล่านี้อาจเป็นสิ่งที่อาจารย์ทุกท่านหวังไว้ หวังให้ศิษย์ทุกคนเป็นคนดีและวันนี้ถึงท่านจะได้เกษียณ
อายุราชการ แต่ในความรู้สึกของศิษย์ทุกคน ท่านทั้งหลายยังทำงานเพื่อแผ่นดินตลอดมา เพื่อศิษย์ทุกคน
ศิษย์คงไม่มีอะไรจะตอบแทนท่าน เท่ากับประพฤติตน สืบทอดเจตนา นำเอาคำสั่งสอนของอาจารย์ไปปฏิบัติ
เพื่อให้เกิดความออกงามแก่ตนเองและเพื่อสังคมในแผ่นดินไทย

ขอให้อาจารย์ทุกท่านจงมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรงเป็นที่พึง ที่ระลึกถึงของศิษย์ทุกคน
ตราบนานเท่านาน

ดวงจิตคารวะ

พืชผัก ๒๒

อาจารย์ดำเกิง บ้องพาค...อาจารย์ที่เคารพรักของลูกๆ ชาวพีชผัก แม่ใจ

ความทรงจำในวันเก่าๆ สมัยที่พวกเราเคยเรียนกับอาจารย์ในห้องเรียนห้องเล็กๆ สาขาพีชผักแต่เป็นห้องเรียนที่อบอุ่นมากๆ เพราะมีธงจันทน์ที่จริงใจของอาจารย์ ภาพเหล่านั้นคือความประทับใจที่จากจะลืมเลือนไม่ได้...จิตวิญญาณของความเป็นครูจึงอยู่ในสายเลือดของอาจารย์เสมอ ถึงแม้วันนี้อาจารย์จะไม่ได้อยู่ทำหน้าที่สอนหนังสือให้กับน้องๆ ณ สาขาพีชผักที่เดิม แต่อาจารย์จะยังคงอยู่ในใจของพวกเราเสมอและเชื่อว่าอาจารย์ก็คงลืมคิดพวกเราชาวพีชผักเช่นกันนะคะ

พวกเรา (ลูกๆ รุ่น 22) ขอให้อาจารย์ประสบแต่ความสุขตลอดทั้งครอบครัวของอาจารย์ ดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรงและคงความหนุ่มเช่นนี้ตลอดไปนะคะ

ด้วยรักและเคารพจริง
จากลูกๆ พีชผัก 4 ปี รุ่น 22

บันทึกจากลูกศิษย์พีชผักรุ่นที่ 23 แต่ ผศ.ดำเกิง บ้องพาค

นับจากแต่ละคนก้าวออกจากสถาบันเดินสู่ชีวิตมหาวิทยาลัย เหมือนนกน้อยที่เริ่มหัดบิน ไร้เสียงสาเหิมเปี่ยมด้วยความกล้ากลัว จนกระทั่งประคองตัวผ่านผืนแม่ใจถึงสาขาพีชผัก และวังซึก 7 ชั้น ติดกับโรงเรือนราคา 10 ล้าน จึงมีบ้านหลังเล็กๆอยู่อีกหลังหนึ่ง ที่ครูได้พักอาศัย ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ท่านก็คอยสั่งสอน อบรม เอาจริงเอาจัง ดุบ้าง อ่อนโยนบ้าง จนนกน้อยฝูงที่ 23 เหล่านั้นปีกกล้าแข้งพร้อมที่จะพาตัวเองล่าฝันต่อไป เวลาผ่านไป 7 ปีประสบการณ์ผ่านชีวิตอย่างหลากหลายด้วยคำสอนต่างๆ ที่เคาะใจเรง ทำให้เรารู้สึกความแข็งแกร่งกลายเป็นปัญญาอันที่พร้อมที่จะโลบโล่ และมุ่งมั่นกับทุกสิ่งทุกอย่างต่อไป

ย้อนเวลากลับไปเมื่อปี 2543 พวกเราชาวพีชผักรุ่น 23 ได้เข้ามาเรียนที่สาขาพีชผัก วิชาแรกที่เรียนคือ หลักการผลิตผักพร้อมกับโฉนดที่ดิน 24 แปลง ตามด้วยวิชาเทคโนโลยีการผลิตผักที่มีโฉนดที่ดินอีก 12 แปลง ติดตามด้วยพาณิชยศาสตร์และการบัญชีอีกมากมาย ตอนนั้นเอาจริงเอาจังบ้างทำเป็นเล่นบ้างตามประสาชีวิตนักศึกษา แต่ด้วยความรู้ความละเอียดรอบคอบของท่านที่ได้ใจเราไป ทำให้เราจบการศึกษาพบความสำเร็จและประสบการณ์ที่ไม่เหมือนใครที่คิดตัวออกมาทำงาน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานราชการ เอกชน ธุรกิจส่วนตัวจนประสบความสำเร็จ นับต่อแต่นั้นที่อยู่อบอุ่นหลังถึงเวลาที่จะต้องเกษียณพักผ่อนให้มีความสุขกับบั้นปลายชีวิต สิ่งที่เราภูมิใจที่สุดในชีวิตทุกคน คือภาพของคุณสมบัติในความละเอียดของการทำงาน หัวดี จริงใจ และความมุ่งมั่น ยอบคุณสำหรับความรู้ทั้งวิชาการและปฏิบัติการ การดำรงชีวิตที่มอบให้ ยอบคุณการตีพิมพ์งานที่ทำให้เราได้มีสติ ยอบคุณคำชมเชยที่เป็นกำลังใจให้เราได้ต่อสู้มาจนถึงทุกวันนี้ และ ยอบคุณอีกมากมายกับเหล่าสิ่งต่างๆ ที่ไม่สามารถบรรยาย ณ ตรงนี้ได้ ขอให้ท่านอาจารย์และครอบครัวมีความสุขกายและใจแข็งแรง ประสบพบแต่สิ่งดีๆ ให้รักงานสิ่งที่พวกเราได้ล่วงเกิน และคงเป็นกำลังใจให้พวกเราตลอดไป

ด้วยความรักและเคารพอย่างสูง
ผักรุ่นที่ 23

วันนี้สาวพีชผัก มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จัดงานมุทิตาจิตคณาจารย์ (ครูของเรา) จำนวน 2 ท่านที่ เกษียณอายุราชการในปีนี้ ท่านอาจารย์ปาริเมศร์ วัฒนจิน และท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำเกิง บัองพาศ ด้วยเป็นผู้มีความรู้ด้านการศึกษา เป็นความชื่นชมที่แต่ละท่านเดินทางมาถึงเส้นชัยแห่งการรับราชการ และ คงคุณงามความดีในศิษย์ได้กล่าวถึง ได้เป็นแบบอย่างในการทำงาน หวนคิดถึงครูบาอาจารย์ ที่ได้อบรม ฝึกสั่งมาตั้งแต่เริ่มในระดับอุดมศึกษา แล้วรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่าน เพราะทำให้เราได้มีวันนี้ ที่ท่าน ได้เป็นแบบอย่าง ได้ให้ทั้งความรู้ คุณธรรม ซึ่งมาถึงวันนี้ท่านก็ได้เกษียณอายุราชการแล้ว ขอส่งใจระลึกถึงพระคุณของท่านอาจารย์

ครูบาอาจารย์ที่ท่านปรารถนาความรู้มาให้

อบรมจิตใจให้รู้ผิดชอบชั่วดี ก่อนจะนอนสวดมนต์ขอพรทุกคนที่
ขอคุณบุญบารมีส่งเสริมคุณให้รู้มีเงิน คุณมีบุญคุณจะต้องเกิดทุกเอาไว้เหนือเกล้า
ท่านสั่งสอนเราอบรมพวกเราไม่เว้น ท่านอุทิศใจคิดถึงความยากจน
สอนจนรู้ชัดเจน เผ้าแ่นเผ้าเน้นมิได้อำพราง
พระคุณที่สามงดงามแจ่มใส แต่วโรครหนักอึ้ง เปรียบเปรยครูไว้ว่าเป็นเรือจ้าง
ถ้าหากจะคิด จังคิดจึงเห็นว่าผิดทาง มีใครในบ่วงแ่นนำแนวทางอย่างครู
บุญเคยทำมา ตั้งแต่ปางใด เรายกให้ท่านตั้งใจกราบกราน เคารพคุณท่านกษัตริย์
โรคและภัยจะเข้ามาแผ้วพานคุณครู ขอคุณผลบุญคำนี้ ให้คุณมีสุขชั่วนี้มันตร ใจคุณมีสุขชั่วนี้มันตร

ขอแสดงมุทิตาจิต แต่ ครูบาอาจารย์

เรณูภา พิธีแค้น
และศิษย์เก่าพีชผักรุ่น 24
24 ตุลาคม 2552

ได้สัมผัสกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
ของจังหวัดสุพรรณบุรี
ชีวิตทางภาคหน้าจึงเจริญ
รุ่งเรืองถึงขีดสุดต่อไป

หากจะพูดถึงความรู้ทางวิชาการแล้ว แจ่มแจ่ม เจ็บคม ตรง ลึกซึ้งและกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับยกย่องในวงวิชาการมาก ใครที่ได้เรียนกับอาจารย์แล้ว ต้องฝึกเขว้างเขิ่นจนจึงจะติดตามและตอบคำถามได้ กระนั้น ก็มิเสมอไปที่เขว้างจะได้เห็นผลของวิทยาทาน การสอนอยู่ตลอดเวลา แต่วิชาการอย่างใดจะคงไม่ใช้ ที่มาของความเป็นแบบอย่าง หากแต่เป็นเพราะความสมบูรณ์แบบของท่านแล้วเท่านั้นด้านคุณธรรมความดีความเป็นแบบอย่าง การอบรมสั่งสอนในทุกเรื่องที่เป็นประโยชน์แก่ลูกศิษย์ชาวพืชมัก และเป็นความเมตตาปรานีที่แผ่แผ่ครอบคลุมทุกคนอย่างถ้วนทั่ว

ท่านนี้ชื่อมากินการ “ปันติเชง” เหนือตีนแก่งกล้า เปิดโอกาส ส่งเสริม และสร้างสรรค์ ที่ผ่านการพัฒนาของท่านนั้น ประทับใจถึงคุณภาพและความสำเร็จ นับเป็นความสำเร็จที่ท่านอาจารย์เมตตาและดูแลลูกศิษย์เป็นอย่างดีตลอดเวลาที่ได้เป็น ศิษย์ที่ท่านได้ค้นถึงความจริงของธรรมชาติที่แท้จริง ความตรงต่อการทำงานเพื่อวิชาการและสังคม ตลอดจนประเทศชาติอย่างไม่มีจุดผิดพลาดเลย เวลาทุกวินาทีที่กลางเป็นเวลาที่ทองของคนอื่นที่จะเข้าปรึกษาและรับคำชี้แนะสั่งสอนตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้ ศิษย์นั้นจนจินตนา ประภามายแบ่งเบาภาระบางประการ คงเป็นการช่วยเหลือท่านได้บ้างและในวาระอันเป็นมงคลนี้ ศิษย์ก็ขอเป็นโอกาสประกาศคุณความดีของท่านอาจารย์ผ่านคำพรรณนาบ้างต้น ซึ่งเป็นเพียงสิ่งเล็กน้อยจตุการวัฏฏ์จากสาครินใหญ่มาโน้นเห็น ส่วนที่เหลือนั้นอีกเกินคณานับ กระนั้น ก็ถือเป็นบทเวทิตาที่พึงกระทำในชั่วเวลาที่หาอนุเมตตา จินติจึงนี้ขอเฝ้าอาจารย์รักษาสุขภาพและพักผ่อนบั้นปลาย

จะนับช่วงทุกเพลานาได้ไม่
เกินกว่าหนึ่งสัปดาห์ทั้งวันคืน
เพียงงါเ็นพื้นกลางเหนือของแผ่นความเ็น
ด้นร้อนเช่นนี้รทุกทุกเวลา
สุดประเสริฐสม “แบบอย่าง” ช่างเจิดจันท์
ที่เ็นทุกคนสวงสันต์มิทา
กำลังเกิดแก่รงกล้าในทุกชน
เปี่ยมสวงสันต์มั่งมีนร้อนร่าก

จากสถิติของพืชผัก 25

แต่... อาจารย์ดำเกิง บ้องพาค

เปลวเทียน ส่องประทีป ชี้นำทาง
แสงสว่าง อันเรืองงาม ส่องให้ฉัน
สิ่งที่ถูก และสิ่งผิด มองให้ฉัน
แสงที่เห็น ใจอันใด คำสอนครู
แผ่นลูกเบรียบ เรือจ้าง ล่องสาธรา
กิมเคง ท่อซอกกาล มุ่งเต็งวเญ
พางเรือจ้าง ล่องเรือไป ตามที่เป็น
ขอเพียงเห็น แลค่าคุณศิษย์ ถึงฝั่งไกล
ดลอำนาจ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ แลค่าทวงเทพ
ร่วมเป็นเอก ประทานพร อันผ่องใส
ขอให้ครู สูงเลืลล้ำ ขออวยชัย
ไว้รกรักฯ ขอคุณครู สูงนิรันดร์

พวกเราในนามพิชผักแม่โจ้รุ่น 27 ทุกคน ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ดำเกิง บ้องพาค เป็นอย่างสูง ที่ครองประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่พวกเรา อาจารย์เป็นคนใจดี มีความเมตตาต่อนักศึกษาทุกคน อาจารย์มักจะให้คำปรึกษาแนะนำแก่พวกเราเสมอ ในเวลาที่พวกเรามีปัญหานือต้องการความช่วยเหลือ ในวันนี้พวกเราได้นำความรู้ที่อาจารย์ได้อบรมสั่งสอนมาใช้ประจักษ์ในการพัฒนาองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

เนื่องในโอกาสการเกษียณอายุราชการของอาจารย์ พวกเราก็ตอบแทนอาจารย์ด้วยความสุข ความเจริญ มีสุขภาพแข็งแรง และอยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของพวกเราตลอดไป

พิชผัก 27 (4 ปี)

มุมหนึ่งในสวนพืชมงคล มหาวิทยาลัยแม่โจ้

เรื่อง อาจารย์ปาริเมศ วัลลิโภชน์ และอาจารย์ดำเกิง บัองพาล

เรื่อง สังคมคิดถึงจากแดนไกล

สิ่งที่แนบมา ความคิดถึงของศิษย์เก่าพืชมงคลรุ่นที่ 27 แม่โจ้ 69 (2 ปี), แม่โจ้ 67 (4 ปี)

เมื่อพวกเราได้ทราบข่าวจากจดหมายทราบว่า ท่านอาจารย์ทั้งสองจะเกษียณ พวกเราจึงต่างมากที่อาจารย์ทั้งสองจะไปใช้ชีวิตในวัยเกษียณ ซึ่งอาจารย์ทั้งสองได้สร้างคุณงามความดีและสร้างลูกศิษย์สวนพืชมงคลมาจากรุ่น ลูกศิษย์ของอาจารย์ทั้งสองก็ได้ไปสร้างชื่อเสียงให้กับสวนพืชมงคล มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จนทำให้สวนพืชมงคลเป็นที่ยอมรับในสังคม และพวกเราจำได้ว่าอาจารย์ทั้งสองมีเอกลักษณ์ในการสอนที่ต่างจากกัน ทำให้ลูกศิษย์จดจำบุคลิกและแนวคิดของอาจารย์นำไปใช้ในการทำงาน เช่น

ท่านอาจารย์ดำเกิง บัองพาล ท่านมีบุคลิกที่เป็นนักวิชาการ เมื่อถามนักศึกษา คนใดเกี่ยวข้องกับปัญหาพิเศษหรือเรื่องอื่นๆ ท่านอาจารย์จะถามอย่างละเอียด เหมือนว่าท่านจะต้องรู้เรื่องนี้ไปให้ใจอย่างชัดเจน แล้วส่วนงานไหนแปลงอาจารย์จะไปสำรวจแปลง (ตรงที่ในแปลงหมั่มมีหญ้า) ซึ่งอาจารย์จะละเอียดมากในเรื่องนี้

ส่วนท่านอาจารย์ปาริเมศ วัลลิโภชน์ ท่านจะมีแนวคิดและคติสอนต่างๆทางด้าน การเรียนและการทำงาน เพื่อที่จะให้นักศึกษานำไปปฏิบัติ (โดยให้หลักการธรรมของพระพุทธศาสนา มาสอนเพื่อที่จะให้นักศึกษาได้เข้าถึงหลักธรรม)

อีกประเด็นเกี่ยวกับอาจารย์ทั้งสองมีสิ่งที่น่าสนใจคือการแต่งข้อสอบ ข้อสอบทุกฉบับที่อาจารย์ออกนั้นจากมากครั้ง แล้วมีขนาดตัว ซึ่ง เป็นข้อสอบที่ปราบเซียนจริงๆ

สุดท้ายพวกเราจึงต่างท่าน ที่ท่านอาจารย์ทั้งสอง จะไปใช้ชีวิตในช่วงวัยเกษียณ หากอาจารย์มีเวลาว่าง อดจากนี้อาจารย์มาเยี่ยม สวนพืชมงคลของเราบ้างนะครับ พวกเรามีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน มีความรุ่งเรืองในชีวิต จนทำให้เราภูมิใจ เพราะพวกเราภาคภูมิใจที่พวกเราเป็นศิษย์ที่มีคุณ

ด้วยความเคารพอย่างสูง

ในนามตัวแทนพืชมงคลรุ่นที่ 27

เรียงเรียง (ตรงหน้า) 20

แต่ท่านอาจารย์ดำเกิง บ้องพาล

ทุกครั้งที่พวกเราชาวพืชผักรุ่นที่ ๒๘ ได้ก้าวเดินเข้ามาในดินแดนอันแสนวิเศษดินแดนหนึ่ง คงไม่มีใครที่จะไม่เคยประสบพบท่านอาจารย์ท่านหนึ่ง ที่มีบุคลิกเป็นเอกลักษณ์ รองจัมที่มีเสน่ห์ เราคงได้จินตนาการถึงเสียงผิวปาก เขาเพลงเบาๆ ลอยมาแต่ไกล จากอาคารหลังหนึ่งที่อยู่ติดกับชั้นโถงห้องอยู่เสมอทุกครั้งที่ได้จินตนาการถึงเสียงเหล่านั้นทำให้พวกเรารู้สึกผ่อนคลายใจยิ่งนัก คลายจากความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า อ่อนเพลียจากการทำงาน และทำให้พวกเราอารมณ์ดี

ท่านอาจารย์เป็นอีกบุรุษบุคคลหนึ่งที่พวกเราชาวพืชผักรุ่นที่ ๒๘ เคารพรักอย่างจัง.....ด้วยบุคลิกที่เป็นกันเองกับลูกศิษย์ ทำให้พวกเราผูกพันกับอาจารย์อยู่เสมอ ท่านอาจารย์เป็นคนที่อารมณ์ดีตลอดเวลา มักเห็นรอยยิ้มของท่านทุกครั้งที่ได้พบเจอ เสียงหัวเราะที่มีเสน่ห์ทำให้พวกเราอดหัวเราะตามไม่ได้เสียได้จินตนาการถึงเสียงนั้น

ถึงแม้ว่าเสียงเหล่านั้นพวกเราชาวพืชผักรุ่นที่ ๒๘ จะไม่ได้ฟังมานานกว่า ๓ ปีแล้ว แต่ทุกครั้งที่กลับมาบ้านเก่าที่เราเคยเรียนรู้อะไรก็ยังมีสิ่งต่างๆ เหล่านี้ยังมิเคยเปลี่ยนแปลง ท่านอาจารย์ยังคงเป็นเช่นเดิมเสมอมา ทำให้เรารู้สึกภูมิใจที่ท่านอาจารย์ไม่เคยลืมเลือนพวกเราไปจากใจ รอยยิ้ม เสียงเพลง ความเป็นกันเอง ยังคงมีในกับลูกศิษย์อันเป็นที่รักทุกคน.....ในวันวันหนึ่งที่ท่านอาจารย์ได้เกษียณอายุราชการ....พวกเราชาวพืชผักรุ่นที่ ๒๘ ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ ที่เคยอบรมสั่งสอนให้พวกเราเป็นคนดี มีคุณธรรม รู้จักผ่อนคลายใจกับชีวิต.....พวกเราขอสัญญาว่า.....จะจดจำคำสั่งสอนที่ท่านได้มอบให้ และนำไปใช้ในชีวิตจริงที่เป็นอยู่ เพราะพวกเราระลึกถึงท่านอาจารย์เสมอมาและตลอดไป..... "ท่านอาจารย์ดำเกิง บ้องพาล"

พืชผัก ๒๘

แต่...อาจารย์ดำเกิง ป้องพาค

ไอ้อาลังใจนางเสียดางแสน

ถึงมีใครเข้าที่मतดแทน

คงไม่แม่น "ดำเกิง ป้องพาค"

เหมือนภมรจรไปกลบอุปผา

เหมือนแผ่นฟ้าไร้ตะวันดั้นเวเนน

เหมือนปลุกู้จากเอื้องตูกสาวตน

ต้องทุกทณเวทนาฝ่นนักษ

เหมือนร่งรองความดีที่านมีได้

ดั่งดวงใจนักสู้ผู้สร้างสรรค

"ดำเกิง ป้องพาค" คนสำคัญ

ผู้ผลักดันคุณความดีนี้ก่อโลก

โปรดจรรู้ว่าศิษย์ทั้งหลานนี้

ซึ่งความดีจึงน้กจากงานไว

ผลงานท่านทุกอ่องสร้างดั่งใจ

มองทางใดก็พบดีที่ท่านเพียร(สั่งสอน)

ธรรมดาเวลาจะอ่มล่องผ่าน

เมื่อถึงกาลเวลาใกล้ถึงน (เกษิณก่อนกำหนด)

แม้ผู้กพันธ์ต้องพรากจากจำเริญ

กัน-วันเปลี่ยนแต่สาางศิษย์-ครูเชื่อมใจ

ขอพรดีดลแต่ท่าน "ดำเกิง"

จงสมคิดรวงเงินทองเต็มห้อง(กอง

ทั้งญาติพวงศวงสามาจร(จง

ให้ปลออดไปรุ่งสุกสบบางกาใจเอง.

เมื่อได้รับข่าวจากสาขาพืชผักพวกหนุ/ผสม ตกใจเป็นอย่างมากที่อาจารย์ดำเกิงจะเกษียณอายุราชการ ก่อนกำหนด ช่างเป็นเรื่องที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่สาขาพืชผักต้องสูญเสียบุคลากรที่ดีอย่างท่านอาจารย์ไป แต่นึกคิดกลับกันก็เป็นเรื่องดีสำหรับอาจารย์เหมือนกันที่อาจารย์จะได้พักผ่อนชดชั้ทีในบั้นปลายชีวิตที่เหลือ เพื่อที่ว่าอาจารย์จะได้ไม่ต้องมานั่งใจกับเด็กดื้อ (นักศึกษาแต่ละรุ่น โดยเฉพาะรุ่นพวกหนุ/ผสม) อาจารย์คงอยากรู้ว่าทำไม ก็ตอนที่พวกหนุ/ผสม เรียนกับอาจารย์นิเวศ พส 452 แล้วพวกหนุ/ผสมไม่คงจะดูแลผักในไร่เท่าที่ควร (โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้ปลูกมะเขือเทศ ก็คือพวกเราไม่ยอมทำค้ำให้ต้นมะเขือเทศ ก็เลยโดนตัดคะแนนกันเหลือแต่ 7 คะแนนกันเกือบทุกคน จำได้แม่นมากค่ะ/ครับ) แต่พวกเราก็ยังนิ่งเฉยกับการทำโทษและการเตือนของอาจารย์ จนพวกเราเรียนวิชานี้ผ่านพ้นไป แต่เมื่อพวกเราได้กลับมานึกดู ช่างเป็นเรื่องที่ไม่ดีเลยที่พวกเราติดกับอาจารย์ และเมื่อพวกเราได้ทำงานในตอนนี้ได้รู้แล้วว่าการไม่ฟังคำสั่งสอนของอาจารย์เป็นเช่นไร (พวกเรารู้แล้วค่ะ/ครับ)

ความทรงจำดีๆที่พวกหนุ/ผสม ได้รับจากอาจารย์อีกอย่างคือ อาจารย์เป็นคนที่ยิ้มได้แบบว่าจางนอนมาก (ไม่ใช่ว่าอาจารย์ยิ้มไม่ได้ค่ะ/ครับ แต่น้ำเสียงของอาจารย์มากกว่าที่ชวนให้นั่งงนอน) แบบว่าโทนเดิมสม่ำเสมอจนหมดชั่วโง่ง และอีกอย่างคืออาจารย์ชอบปลูกองุ่นแบบพืด คืออาจารย์จะปลูกอยู่คนเดียว พวกหนุ/ผสม ก็ชดถนุ ปลูกที่อาจารย์ปลูกเองของ นำเองค่ะ/ครับ แต่สไตล์การสอนแบบอาจารย์ก็คงไม่สามารถหาฟังได้จากที่ไหนได้อีก ต้องที่นี้ที่เดียว...สาขาพืชผักของเรา

ท้ายสุด...สุดท้าย พวกหนุ/ผสม ก็ขอให้อาจารย์มีความสุขกับการพักผ่อนในวัยเกษียณของอาจารย์ ลูกศิษย์พืชผักรุ่น 29 จะรำลึกถึงคุณความดีที่ท่านอาจารย์ดำเกิงได้สั่งสอน ตกเตือนและอื่นๆ อีกมากมายที่ท่านอาจารย์ได้ทำไว้กับพวกเรา ซึ่งไม่อาจบรรยายได้หมด พวกเราขอสัญญาว่าจะเป็นลูกศิษย์ที่น่ารักของอาจารย์ตลอดไปค่ะ/ครับ

ขออันเชิญคุณพระศรีที่เรืองฤทธิ์

นมัสตพรชังนิรักรา

อันเชิญองค์เฝ้าพงศวงศ์จักร

น้อมพรมาแด่ครูผู้.....เกษียณเกษียณ

พืชผัก'29/แม่โจ้'69

บทความ อาจารย์ ดำเกิง บึงพาล

อันคุณครูผู้ประจบเป็นเช่นเงื้อมพิศ	ชีวิตนี้แนะทางอย่างเหมาะสม
สอนความรู้วิชาหน้าชั้นชม	เช่นพระบรมผู้จึงให้ปัญญา
ท่านสอนศิษย์คิดมั่นกตัญญู	ให้เป็นผู้ประพฤติดีมีคุณค่า
ทั้งสั่งสอนศิลปวิทยา	ดั่งเมฆตากรุกหาความปราณี
แม้เหนื่อยงาจากเท่าใดไม่เคยท้อ	เพื่องเพื่อศิษย์สมหวังสมศักดิ์ศรี
น้ำตกร่วงเป็นมลันชลธิ์	พระคุณนี้ใหญ่พ้นพสุธา
เราเหล่าศิษย์ขอเคารพประนมหม้อม	ประนมกรประจบกันเหนือเศวตา
ขอร้องใจดังร้องดวงดวงพวงมาลา	เทิดบูชาพระคุณครูผู้มีวิม

“อาจารย์ขอให้เรื่องไปปรึกษาหัวหน้าสาขาพืชผักอาจารย์ดำเกิง บึงพาล ก่อนนะถึงจะให้คำขอได้” ประจักษ์นี้เป็นประจักษ์ที่อาจารย์ฉันทนา วัชรต้นพูด ชื่อนี้ได้จนแล้วรู้สึกแปลกดีนะ ไม่คุ้นหูซักเท่าไร ความรู้สึกนี้เกิดขึ้นเมื่อแรกที่จางเมือตอนที่ข้าพเจ้ามาปรึกษาเพื่อของจ้างสาขาจากสาขาพืชสวนระดับมาอยู่ จังครอบครัวยุติพัก ด้วยความสงสัยหลังจากจบการสนทนา กับอาจารย์ฉันทนา เราก็มองหารูปอาจารย์ ดำเกิงก่อนเป็นอันดับแรก ว่าท่านหน้าตาจะเป็นคนอย่างไรท่านจะรับเราอยู่ในครอบครัวยุติพักหรือไม่ และแล้วก็เหลือบมองที่หน้าห้องธุรการก็เห็นท่านั่งบออาจารย์ ก็มาจางใจลงไปเปาะหนึ่ง เพราะจากการที่ได้ เห็นรูปแล้วก็คาดเดาได้ว่าท่านน่าจะเป็นคนใจดี (โอกาสดีหรือเพราะดวงที่จะได้มาอยู่ที่นี่สาขาพืชผักหรือเปล่า ไม่แน่ใจ) ได้ยินเสียงร้องเพลงสากล คลอด้วยผิวปาก ปรากฏรูปผู้ทรงหน้าตาใจดีดังรูป ที่เห็น...ใช่แน่แล้ว อาจารย์ดำเกิง แน่นนอน แต่ก็ไม่ได้เข้าไปทักท่านเพราะรีบกลับหอพักฯ 5 รุ่นพี่สาขาพืชสวนระดับกำลัง จะมาบิ๊ปปั๊ปรดกรรทงใจอยู่ ของมหาวิทยาลัยฯ

จากการพบกันท่านครั้งแรกและแล้วก็ได้มาอยู่ในครอบครัวยุติพักสมาชิกของสาขา วิชาแรกที่ได้เรียนกับ ท่านคือ วิชาหลักการผลิตผัก ท่านสอนด้วยน้ำเสียงที่หนึ่งๆ และนุ่มนวลที่ชวนให้นั่งและคิดตามตลอด พลาได้ใจ...ท่านเป็นคนอารมณ์ดีตลอด ท่านมาสอนไม่กี่ครั้งอาจารย์ท่านอื่นก็วิ่งมาสอนอีก จนมาถึง วิชาเทคนิคจัดการผลิตผัก ท่านเป็นเจ้าของวิชาเองเลย ที่นี้จะได้เจอท่านเต็มที่ซึ่งก็จนเวลาจนแปลงมาถึง ก็คิดว่าวิชานี้จะได้อะไรเทคนิคดี คิดไปก็กลั่นว่าเวลานี้หน้าปัดจะขึ้นทางนั้นหมด เปิดเทคนิคก็เต็มที่ แต่ที่คิดไว้ผิดหมด เก็บความสงสัยว่าทำไมใจตลอด จนมาถึงวันสำเร็จการศึกษา คำถามใจก็กระจาง คำตอบ ที่ได้อธิบ คำว่า ลงมือทำ เทคนิคใจดี ๆ ก็ไม่มีประโยชน์นัก เราไม่ยอมลงมือที่จะทำ และเอาใจใส่กับ งานที่ทำ ต้องลงมือทำให้รู้แจ้งเห็นจริงในสิ่งที่ทำก่อนเพราะจะได้รู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ววิธีแก้ที่ถูกต้อง

นี้แหละคำตอบที่พบ แนวทางคำตอบอาจจะมีหลากหลายในชีวิที่ไม่จำเป็นต้องคิดแนวทางเดียวเสมอไป
.....เริ่มนอกเรื่องละ

จากลูกศิษย์มาเป็นลูกน้อง หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วก็ได้มีโอกาสมหาทำงานที่สาขาพืชผัก ทำงานเกี่ยวกับ ผู้ช่วยธุรการ และเป็นผู้ช่วยอาจารย์ ทำแปลงในงาน ๒๕ ปีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตลอดเวลาที่อยู่ที่สาขา เราจะมีการตรวจสอบอารมณ์อาจารย์อย่างง่ายคือ วันไหนอาจารย์อารมณ์ดีท่านจะร้องเพลง คคอเสียงผิวปากเบาๆ นั้นบ่นอาจารย์ทุกคนก็ตั้งใจว่า ลูกพี่วันนี้อารมณ์ดี เวลามีปัญหาอะไรที่แก้ไม่ได้ก็จะปรึกษาท่าน ท่านชอบให้เราพูดแล้วท่านก็จะตั้งใจฟังเร.....เราก็ทอล์คโชว์ซะเลย แ่งท่านพูดไปถึงอะ ๕๕๕ หลังจากทำงานที่สาขามาไม่นานนัก โอกาสเจริญก้าวหน้าก็มาเจื่อน วันที่ต้องลาจากสาขาก็มาถึงเย็นวันนี้ เป็นวันเลี้ยงส่งที่ภัตตาคารสุคนธ์ธารนุเคราะห์ท่าน ก็ไปเป็นกิจกรรมงานนี้ด้วย จึงทราบว่าท่านไม่ค่อยไปงานเลี้ยงใครง่ายๆ เราก็ตั้งใจเป็นเท่าทวี ดีใจมากๆว่าจ้ะน๊ะเอะ

ไม่นานเชื่อเลยว่าท่านจะเกษียณอายุราชการก่อนกำหนด ๑ ปี จึงอยากจะทำให้ท่านอยู่เป็นขวัญและกำลังใจ สักสองถึงต่อไปนานๆ การที่ท่านเป็นคนใจกว้างและอารมณ์ดีทำให้ไปไหนยังดูหนุ่มเสมอ สุดท้ายนี้ขออาราธนาพระอำนาจบรรพิตคุณพระศรีรัตนไตร พระสงฆ์เถาธิราช พระบรมธาตุเจ้าดอกสุเทพ และพระบรมเจ้าหลวงเชียงใหม่ทุกพระองค์ ครุบาเจ้าศรีวิชัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายนานาสถาโลก โปรดประทานบุญคุณส่งให้ท่านอาจารย์ดำรง บัองพาค มีอายุยืนนาน เจริญด้วยทรัพย์นานาประการตลอดไป

ด้วยความเคารพอย่างสูง
เอกพันธ์ กันธะมัง คัม พืชผัก ๒๑ แม่โจ้ ๖๖

เรียนอาจารย์ดำรง บัองพาค ที่เคารพเป็นอย่างสูง

ตลอดระยะเวลาที่พวกเราเรียนอยู่ในรั้วสาขาพืชผัก มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แ่งนี้พวกเราลูกศิษย์ทุกคนของบพระคุณอาจารย์ที่ได้อบรม สั่งสอน และคอยให้คำแนะนำ ดูแลให้คำปรึกษากับพวกเราอย่างใกล้ชิด เหน็ดเหนื่อยมาโดยตลอด ลูกศิษย์หลายๆ คนต่างก็ติดใจติดใจไป ทำให้พวกเราซาบซึ้ง กับการทุ่มเทในการทำหน้าที่ของอาจารย์เป็นอย่างมากและถือได้ว่าอาจารย์เปรียบเสมือนบิดาคนที่ ๒ ของพวกเราทุกคนก็ว่าได้ ชาวพืชผักทุกคนจะน้อมก้มใจ และจะจดจำภาพแห่งคุณงามความดีของท่านอาจารย์ ที่ได้มุ่งมั่นตั้งใจ สร้างคุณประโยชน์ สร้างชื่อเสียงที่ดีให้กับสาขาพืชผักของเรา ซึ่งชาวพืชผักทุกคน จะสานต่ออุดมการณ์การทำงานของท่านอาจารย์ต่อไปครับ

พืชผัก รุ่นที่ ๓๐

มุขิตาจิต : แด่อาจารย์ ดำเกิง บ่องพาล

"ต้นฤดูฝน 1 ตุลาคม 2552"

"ต้นไม้แห่งมวลหมู่คน"

เปรียบพวกเราเป็นดั่งนกที่โผบินปีกอ่อนกลางกลางสาขาคณันเปลา่เปลี่ยวพวกเราโผบินมาจากทั่วทุกสารทิศมาเฝ้าเห็นสิ่งใดนอกจากความหม่นหมองแห่งพายุ ที่กาลิมนเข้ามา ปลางปีกอ่อนอ่อนล้าโผบินอย่างไร้ทิศทาง

หากในช่วงเวลาหนึ่งเพียงเพื่อได้พบกับคำแสงอันโรติช่วงเจิดจรัส มาโอบอุ้มปลางปีกที่เป้งกบอบและหนาวเหน็บของพวกเราน้อยอุ่นและได้โผบินไปสู่ต้นไม้แห่งมวลหมู่คน เพื่อพักพิงและรักษาปีกที่อ่อนล้าให้แข็งแรง ต้นไม้พวกเรานี้เธอเป็น "ครู" ครูที่แสนดี เธอคอยเฝ้าอบรมสั่งสอนพวกเราทั้ง วิชาความรู้ คุณธรรม จริยธรรม พวกเราทราบซึ้งใจ พวกเราขอบคุณเธอจริงๆ มวลหมู่คนพวกเราจากบออะไรกับต้นไม้บ้าง

ต้นไม้ : วันนั้นฉันจะผลิดออร่าทางราชการแล้วนะ แต่จิตวิญญาณของความเป็นครูของฉันยังไม่จบสิ้น ความเป็นครูจะอยู่กับฉันชั่วชีวิต

มวลหมู่คน : พวกเราขอบพระคุณครูมากที่สั่งสอนวิชาความรู้ และนำแนวทางสู่การดำเนินชีวิต ค่อยๆ ให้น้ำดื่ม บำรุง บำรุง (อ. ดำเกิง บ่องพาล) ท่านเป็นอาจารย์อารมณ์ดีท่านหนึ่งของนักศึกษาสาขาพืชผัก พวกเรารักคุณครูนะครับค่ะ เราจะรักถึงพระครูอยู่เสมอ ต้นไม้ที่แสนดีของพวกเรา เพราะเธอต้นไม้ที่ทำให้พวกเราได้พักพิงและได้พักเฝ้าปลางปีกที่อ่อนล้าให้แข็งแรงพวกเราพร้อมจะโผบินไปสู่จุดมุ่งหมายของใจของมัน เวลาของพวกเราเดินทางไปข้างหน้าแต่ก็มีแสงสีที่จางลงกลับปมของต้นไม้ที่แสนดี ครูที่แสนดีที่ซึ่งเวลาเดินถอยหลังสู่ช่วงวัยเกษียณอายุทางราชการ ขอมุขิตาจิตแด่ครู ขอให้ครูมีความสุขภายหลังชีวิตเกษียณ มีความสดใส เบิกบาน บุญรักษา ของขอบพระคุณจึง

..มวลหมู่คนโผบินไกลห่างจากต้นไม้หม่นหมองเห็นต้นไม้เป็นจุดเล็กๆ เหมือนดั่งเฝ้าสังเกตรักคนให้เดินทางไกลพวกเราจะคิดถึงพระคุณครูเสมอมุขิตาจิตด้วยความเคารพ.....

ด้วยความเคารพ

จากศิษย์ปัจจุบัน พืชผักรุ่น 31 (4 ปี)

ความประทับใจที่ไม่รู้ลืม

อาจารย์ดำเกิง บัองพล เป็นอาจารย์ที่มีอารมณ์ขันอยู่ตลอดเวลา ท่านเป็นผู้ที่มีคุณภาพทางและ
 สุนทรียภาพที่ดีมาก พบท่านเมื่อไหร่ท่านจะมีรอยยิ้มและถ้อยคำที่ทักทายอยู่เป็นประจำ ทำให้รู้สึกอบอุ่น เหมือน
 อยู่บ้านตัวเอง เมื่อเข้าไปบอกลำบากจากท่านก็ไม่เคยผิดหวัง ท่านให้ความสำคัญกับนักศึกษาทุกคน
 เป็นหัวหน้าครอบครัวที่ลูกรักและเคารพ ในช่วงปีใหม่ซึ่งทุกคนกลับบ้านแต่จำพี่เจ้าไม่ได้กลับจึงรับสาราน้ำ
 ผักกินแปลง ก็พบว่าอาจารย์ท่านมาทำงานและตรวจดูแลผัก ท่านก็เข้ามาถามว่าไม่กลับบ้านหรือ และพูด
 ให้น้ำกำลังใจ ทำให้รู้สึกมีกำลังใจในการเรียนและทำงานมาก แต่นับจากเดือนกันยายนเป็นต้นไปเราจะไม่ได้เจอ
 คำทักทายหรือรอยยิ้มที่อบอุ่นจากท่านที่สาขาแล้ว ทำให้รู้สึกคิดถึงทุกคนต่างรู้สึกใจหาย ถึงแม้ว่าในบางครั้ง
 อาจารย์จะดูดำหรือเฝ้ามองดูกับลูกศิษย์แต่ท่านก็แฝงไว้ด้วยความหวังดีและห่วงใย เด็กดีทั้ง 23 คนรัก
 และเคารพอาจารย์เป็นอย่างยิ่งและจะคิดถึงคุณพ่อท่านนี้โดยดี جدا พวกเราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคุณพ่อคุณนี้
 จะรักเอ็นดูและคิดถึงลูกๆ ที่ดีทั้ง 23 คน ถ้าหากอาจารย์เกิดเหงาหรือจะมาเยี่ยมผลงานนะคะ

ด้วยความรัก

จากศิษย์ปัจจุบัน พี่ศุภรณ์ 31 (2 ปี)

จากลูกศิษย์...ถึงอาจารย์ดำเกิง บ่องพาค

รู้สึกดีใจและภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่พวกเราได้มีโอกาสได้เรียนรู้และได้รับคำสั่งสอนจากอาจารย์ มันอาจเป็นช่วงเวลาที่ดีสั้น แต่มันก็เป็นช่วงเวลาที่ดีมากที่สุด สำหรับลูกศิษย์ทุกคน มีทั้งเสียงหัวเราะ ความสนุกสนาน หรือบางครั้งมีทั้งความตึงเครียด ประปนกันไป แต่มันก็เต็มไปด้วยความรักและความหวังดีของอาจารย์ที่มีต่อพวกเรา อาจารย์เป็นกันเองมากกับลูกศิษย์ทุกคน ทุกสิ่งที่อาจารย์ได้มอบให้พวกเราทำให้เรามีความทรงจำที่ดี และ จะนำไปคิดและใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดใน

แม้เวลาผ่านไปนานสักแค่ไหน

แต่หัวใจของลูกศิษย์ยังเฝ้าฝัน

จะจงรักภักดีคุณครูทุกวัน

ได้เฝ้าสอนกับวันวานที่ผ่านมา

ทุกคำสอนของคุณครูที่มอบให้

จะติดตรึงซึ่งทุกทีเป็นนิรันดร์

จะน้อมนำทุกอย่างที่ได้มา

เป็นประโยชน์ในชีวิตก้าวต่อไป

สุดท้ายนี้โอภาสที่ท่านอาจารย์เกษียรณารักษ์การณีนพินัย ขออำนาจแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงดลบันดาลให้คุณอาจารย์ดำเกิงและครอบครัวจงมีความสุข มีสุขภาพที่แข็งแรงตลอดไป

ด้วยความเคารพ

จากศิษย์ปัจจุบัน พิชณกรณ์ 32

ความประทับใจ จากพิธีผักปี 2 (4 ปี)

"สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น สิบตาเห็นไร้สูญาคำ" เป็นสุภาษิตที่ยังคงเป็นสัจธรรมอยู่เสมอ และสุภาษิตนี้สืบทอดและมีส่วนที่ทำให้ผมตัดสินใจเลือกสาขาพืชผัก ที่เขาคือคนคนหนึ่งว่า งานหนักมาก ลงพารมหนักมาก และเงินแพงเงอะมาก เลิกพารมที่กินนอน ทุ่มสองทุ่ม (แม้แต่อาจารย์บางท่านยังพูดเล่นครับ) และเมื่อผมได้เลือกเขามาแล้ว ผมก็ได้สัมผัสเข้ากับมันจริงจังเสียทีและอย่างจะบอกว่า "บางสิ่งที่เราเองเห็นโด่งผิวดิน ของเราเพิ่งตัดสินว่าสิ่งนั้นเลวร้ายเสมอไป ถ้าเราจะไม่ไปสัมผัสกับมันและคุกคดกับมัน และนี่จะทำให้เรารู้เองว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่" แต่เมื่อตัดสินใจที่ถ่วงแล้วงานจะหนักแค่ไหน กำลังการเราพร้อม แรงเรามีเราพร้อมที่จะฝ่าฟัน มันก็ไม่มีปัญหารอคอบรับ ให้เราก้อเสียงว่า "ทำงานหนักในวันนี้อย่างความสบายในวันหน้า"

อาจารย์ทุกคนในสาขาพืชผักก็ล้วนแล้วแต่ประสคคิ ทุกสิ่งทั้งนี้จับใจให้ก็ล้วนแต่เป็นแนวทางที่ดีสอนให้สามคคิ ช่วงเหลือกันกินนุ่เพื่อน มีน้ำใจต่อกัน เน้นองก็เน้นองด้ว้กัน พักก็พักด้ว้กัน และพวกเขายังมีความพร้อมเพิงเป็นอันหนึ่งอันเดียวมากกว่าสาขาอื่นด้ว้ซ้ำ เราได้อะไรดี จากบ้านหลังเล็ก ๆ สาขาพืชผักแห่งนี้มากมางเคยครับ

และเป็นที่น่าตกใจในปีที่บุคลากรคุณภาพในสาขาพืชผักต้องเกษียณอายุราชการ ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ปราโมทย์ จลิบเงิน และอาจารย์ดำเกิง บ้องพาค แม้ท่านจะจากแล้วก็ยังให้อาจารย์ทั้ง 2 ท่าน แวะมาเยี่ยมเยือน เป็นกำลังใจให้พวกเราบ้างน่ะครับและในบางสิ่งที่พวกเราทำไปเป็นสิ่งที่ผิด ไม่ถูกต้อง ไม่ด้ว้ด้ว้การวาวจาใจ ก็ตาม ก็ขอให้อาจารย์สอนให้ทุกคิเชรด้ว้กันครับ สิ่งใดในคคิให้มาบอกปกรกษให้อาจารย์นาวอรู้ด้ว้ฟ้าทราบกาลนานเทอญ.....

คนเก่าแก่ดูแลมือไม้ร้ค่า
ช่วงคำเลิงส่งน้อาหารจน
เพิงงหว้งแค่ลูกบิเบิงวสง่า
ถึงวาระที่ชนมอดด้ว้ไป

เป็นที่มาความสมบูรณ์พสุินผล
ลิ้มนึกชนทำงานหนักไม่พักกา
มีคุณค่าคุณภาพให้จได้
ก็ภูมิใจที่เมล็ดได้งอกงาม

ศุภศักดิ์ ดีหมั่น
ศิษย์ปัจจุบันพืชผัก' 33

ครูเกษตร

เป็นเช่นครูที่มากด้วยวิชาศาสตร์
สั่งสอนศิษย์เรียงหมู่ชาติไทย
แม้เหน็ดเหนื่อยอ่อนล้าร่างกาย
ก็ท่องดังออกไปถึงเป็นเพียงง

สร้างนักปราชญ์พัฒนาชาติให้สถิต
การเกษตรก้าวไกลใจพอเพียง
ก็หวังให้คนรุ่นนี้มาได้สั่งเสด็จ
เสด็จหนึ่งเสด็จ "ข้าอู่คู่เคียงเกษตรไทย"

กิจพืชผัก

เงื่อริโนลจากกางลงไปสู่
น้ำค้วนมี่แต่ความขังใจ
ลูกพืชผักเหน็ดเหนื่อยไม่เคงวัน
ให้พืชผักอยู่คู่ฟ้าในทุกรวม

ดินคงจะรับรู้ถึงความหมาย
หวังเพียงให้น้ำพืชพันธุ์นี้งอกงาม
ฟ้าจะค้นฝนแสนพร่ำว่าพร่ำถาม
ให้ชื่อเสียงเรียงนามจงจรลก

เกษตรไม่อดตาย

มองเบื้องบนมีเมฆฝนและแผ่นฟ้า
หนึ่งสมอง สองมือหัว และแรงกาย
ดินก็มี น้ำก็มี เรืองวแรงมี
ปลูกพืชพันธุ์ธัญญาหารบนดาดฟ้า

เบื่อง่ายมีพสุธารน้ำใส
ธรรมชัันดาคีน้อง่างสมบูรณ์
ทำปสือว่าหนึ่งเงงไว้ความหมาย
การเกษตรไม่ทำให้น้ำครอดตาย

ศุภศักดิ์ ดินมัน
ว่าที่พืชผัก' 33

>> ผลงานวิจัย

พันธุ์แตงกวาผลสั้นลูกผสม “แม่โจ้ 34”

คำกิ่ง ป๋องพาล ฉันทนา วิฑิตน์ และปวีณา วัฒนิง

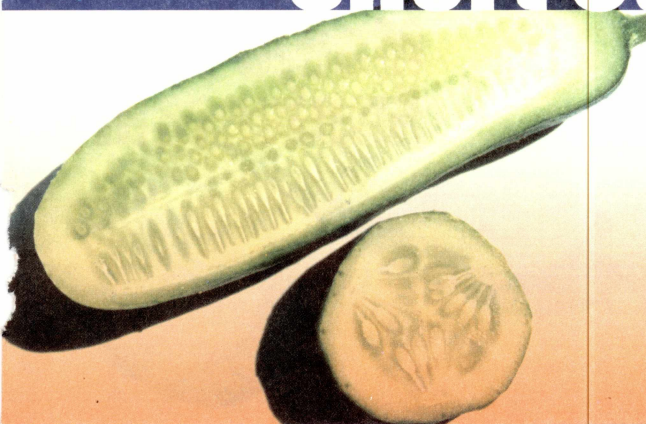
แตงกวาผลสั้นลูกผสมพันธุ์แม่โจ้ 34 เป็นผลงานวิจัยการปรับปรุงพันธุ์ที่ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2542 ดำเนินการคัดเลือกพันธุ์แบบสายพันธุ์บริสุทธิ์ระหว่างปี 2542 - 2544 โดยคัดเลือกพันธุ์ที่แสดงลักษณะดีเด่น ให้ผลผลิตสูงและให้ดอกตัวเมียเร็วแล้วผสมตัวเองไว้เพื่อให้เป็นพันธุ์แท้ ในปี 2544 - 2545 จัดทำลูกผสมชั่วแรกระหว่างสายพันธุ์ 024 x 013 พร้อมกับทดสอบความดีเด่นของลูกผสม

ลักษณะเด่นประจำพันธุ์ คือเป็นสายพันธุ์ให้ดอกตัวเมียเร็ว หนามสีดำ ขั้วผลมีสีเขียวและสีมลายเขียวตลอดผล ให้จำนวนเมล็ดที่บริโภคได้ 7 - 8 เมลต่อต้น น้ำหนักรวม 670 กรัมต่อต้น ขนาดผลกว้าง 3.60 ซม. ยาว 10.80 ซม. ไซ้ผลกว้าง 2.70 ซม. ยาว 10 ซม. ความหนาเนื้อของผล 0.52 ซม. น้ำหนักต่อผล 79.57 กรัม ผลผลิตประมาณ 3,200 กิโลกรัมต่อไร่ หลังดอกตัวเมียบาน 5 - 6 วัน จึงเก็บเกี่ยวผลได้ และมีอายุเก็บเกี่ยวผลประมาณ 30 วัน ปลูกได้ทั้งฤดูร้อนและฤดูฝน หากปลูกในฤดูหนาวผลผลิตลดลง

ข้อมูลเพิ่มเติม : คำกิ่ง ป๋องพาล สาขาพืชผัก ภาควิชาพืชสวน คณะผลิตกรรมการเกษตร โทร.053 873380

Short Cucumber

Maejo 34th Alumni Pride

คำเจิง บ่อหงาล จันทนา วิรัตน์ และปริษา วัฒนัง

แตงกวาผลสั้นลูกผสมพันธุ์แม่โจ้ 70 ปี เป็นผลงานวิจัย การปรับปรุงพันธุ์ ที่ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2542 ดำเนินการคัดเลือกพันธุ์ แบบสายพันธุ์บริสุทธิ์ระหว่างปี 2542 - 2544 โดยคัดเลือกพันธุ์ที่แสดง ลักษณะดีเด่น ให้ผลผลิตสูงและให้ดอกตัวเมียเร็วไว้ แล้วผสมตัวเองไว้เพื่อให้ เป็นพันธุ์แท้ ในปี 2544 - 2545 จัดทำลูกผสมชั่วแรก ระหว่างสายพันธุ์ 024 x 019 พร้อมกับทดสอบความดีเด่นของลูกผสม

ลักษณะเด่นประจำพันธุ์ คือเป็นสายพันธุ์ให้หนามสีขาว ส่วน หัวติดกับขั้วผล มีสีเขียวและผิวเปลือกเป็นสีเขียวอ่อน ให้ผลที่บริโภคได้ 6 - 7 ผลต่อต้น น้ำหนักรวม 630 กรัมต่อต้น ขนาดผลกว้าง 3.54 ซม. ยาว 11.50 ซม. โส้ผลกว้าง 2.64 ซม. ยาว 10.49 ซม. ความหนาเนื้อ ของผล 0.52 ซม. น้ำหนักต่อผล 84.30 กรัม เก็บรักษาได้นานสัปดาห์ไม่เปลี่ยน เป็นสีเหลืองง่าย ผลผลิตประมาณ 3,000 กิโลกรัมต่อไร่ หลังดอกตัวเมียบาน ได้ 5 - 6 วัน สามารถเก็บเกี่ยวผลได้และมีอายุเก็บเกี่ยวผลประมาณ 30 วัน ปลุกได้ทั้งฤดูร้อนและฤดูฝนผลผลิตจะลดลงเมื่อปลุกในฤดูหนาว

ข้อมูลเพิ่มเติม : คำเจิง บ่อหงาล สาขาพืชผัก ภาควิชาพืชสวน

คณะผลิตกรรมการเกษตร โทร.053 873380

Short Cucumbe

Maejo 70th Anniversary

